

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-69-19

Druk nr 3520

Warszawa, 6 czerwca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o zawodach
pielęgniarki i położnej.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 576 i 577) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Studia, o których mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2, są prowadzone w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i liczba godzin kształcenia zawodowego przewidziana na studiach niestacjonarnych nie może być mniejsza niż liczba godzin kształcenia zawodowego przewidziana na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej.”;

2) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studia, o których mowa w art. 52 ust. 3 pkt 2 i art. 53 ust. 3 pkt 3, są prowadzone w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej.”;

3) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Kształcenie podyplomowe oraz inne formy podnoszenia kwalifikacji przez pielęgniarstwo i położnictwo”;

4) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Pielęgniarka i położnica podnosząca kwalifikacje zawodowe w formach innych niż określone w art. 66 ust. 1, zgodnie z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy, przysługuje, na jej wniosek i za zgodą pracodawcy, urlop szkoleniowy w wymiarze do 6 dni roboczych rocznie, płatny według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

2. Wymiar urlopu szkoleniowego dla pielęgniarki i położnej, o której mowa w ust. 1, jest ustalany przez pracodawcę w zależności od czasu trwania poszczególnych form podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

3. Pielęgniarka i położna ma obowiązek niezwłocznie przedstawić pracodawcy dokument poświadczający jej udział w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych innych niż określone w art. 66 ust. 1.”.

Art. 2. W 2019 r. urlop szkoleniowy, o którym mowa w art. 61a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi do 6 dni roboczych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana regulacja wprowadza zmianę polegającą na umożliwieniu osobom podjęciu kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo również na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej. Jednocześnie projekt ustawy wprowadza regulację dotyczącą możliwości skorzystania z płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych w wymiarze do 6 dni rocznie (np. celem uczestniczenia w szkoleniach, konferencjach naukowych i kursach naukowych).

Zgodnie z art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 576 i 577), zwanej dalej „ustawą”, nie jest możliwe prowadzenie kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej. Natomiast w przypadku kształcenia na jednolitych studiach magisterskich na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym jest możliwość prowadzenia studiów w formie niestacjonarnej.

Minimalny czas trwania studiów pierwszego stopnia (niezależnie od ich formy) wynika z art. 65 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668, z późn. zm.), przy czym studia niestacjonarne mogą trwać dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.

Ponadto kształcenie na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo (niezależnie od formy) musi być prowadzone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345). Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają, m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia – niezależnie od formy studiów.

W związku z tym projektowana zmiana gwarantuje, że treści programowe studiów pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo prowadzonych w formie niestacjonarnej oraz liczba godzin na tych studiach będą takie same jak dla studiów prowadzonych w formie stacjonarnej.

Kształcenie na studiach pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo prowadzonych w formie niestacjonarnej będą mogły podejmować przede wszystkim osoby pracujące, które chcą uzyskać nowe kwalifikacje zawodowe i podjąć pracę w zawodzie pielęgniarki i położnej. Obecnie odnotowuje się zainteresowanie kształceniem na kierunku

pielęgniarstwo, w tym również przez osoby wykonujące inne zawody medyczne, np. ratowników medycznych, opiekunów medycznych.

Powyższa zmiana wpłynie na realizację jednego z priorytetów przyjętych w dokumencie o charakterze strategiczno-wdrożeniowym, pn. „Krajowe ramy strategiczne. Policy paper dla ochrony zdrowia na lata 2014-2020”, w tym celu operacyjnego, jakim jest Wspieranie systemu kształcenia kadr medycznych w kontekście dostosowania zasobów do zmieniających się potrzeb społecznych. W 2015 r. wskaźnik pielęgniarek zatrudnionych na 1 tys. mieszkańców w Rzeczypospolitej Polskiej wynosił 5,2, natomiast średni wskaźnik pielęgniarek na 1 tys. mieszkańców w krajach OECD wynosił 9,0 (wg OECD). Zwiększenie liczby studentów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo wpisuje się także w działania zawarte w dokumencie pn. „Strategia na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce” (opracowanym w grudniu 2017 r. przez Zespół powołany przez Ministra Zdrowia), który został wpisany pod nr ID 230 do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pn. „Polityka wieloletnia państwa na rzecz pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce (z uwzględnieniem etapów prac zainicjowanych w roku 2018)”. Zgodnie z tym dokumentem jednym z priorytetów będzie podjęcie działań na rzecz zwiększenia liczby przyjmowanych kandydatów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo przy uwzględnieniu jakości kształcenia oraz dążenie do osiągnięcia wskaźnika liczby pielęgniarek w Rzeczypospolitej Polskiej na poziomie średniego wskaźnika OECD (9,4 dla 2016 r.) w okresie 15 lat. Ponadto powyższy dokument będzie jednym z ważnych narzędzi w realizacji polityki zdrowotnej ministra właściwego do spraw zdrowia w najbliższej perspektywie czasowej w odniesieniu do obszarów pielęgniarstwa i położnictwa, w zakresie zabezpieczenia potrzeb systemu ochrony zdrowia przez wzrost liczby kształconych pielęgniarek i położnych w związku z luką pokoleniową, jaka ma miejsce obecnie.

Jednocześnie w projektowanej ustawie dokonano ujednoczenia nazewnictwa, o którym mowa w art. 54 ust. 4 i art. 55 ust. 1 ustawy, odnoszącego się do form prowadzenia studiów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo, zastępując sformułowania: „system stacjonarny i niestacjonarny” sformułowaniem: „forma stacjonarna i niestacjonarna”, zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Projekt ustawy dotyczący zmiany w zakresie kształcenia na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowana zmiana stworzy możliwość uczelniom zwiększenia rekrutacji na te studia, a tym samym może wpłynąć na poprawę kondycji finansowej uczelni.

Jednocześnie powyższa zmiana, która umożliwi większej liczbie osób podejmowanie kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia w formie niestacjonarnej, będzie stanowić dla pacjentów ułatwienie w dostępności do świadczeń zdrowotnych, w szczególności przez zwiększoną liczbę pielęgniarek i położnych w systemie ochrony zdrowia (szpitale, przychodnie itp.), jak również może przyczynić się do skrócenia okresu rozpoczęcia lub kontynuacji terapii przez pacjentów. Przewiduje się, że wprowadzenie powyższej zmiany do ustawy wpłynie na realne zwiększenie liczby studentów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo. Powyższa zmiana nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.

W przypadku osób niepełnosprawnych i osób starszych projektowana zmiana zwiększy dostępność do świadczeń zdrowotnych udzielanych przez pielęgniarki i położne stale aktualizujących swoją wiedzę i podnoszących kwalifikacje zawodowe, co podniesie jakość wykonywanych przez nie świadczeń zdrowotnych.

Ponadto projekt ustawy wprowadza regulację dotyczącą możliwości skorzystania z urlopu szkoleniowego przez pielęgniarkę i położną celem stałego aktualizowania swojej wiedzy i podnoszenia kwalifikacji zawodowych w formach innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy (tj. szkolenia specjalizacyjnego, kursu kwalifikacyjnego, kursu specjalistycznego i kursu doksztalającego), zgodnie z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy przez pielęgniarkę i położną – na jej wniosek i za zgodą pracodawcy – w wymiarze do 6 dni roboczych rocznie, płatnego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy. Wymiar urlopu szkoleniowego dla pielęgniarki i położnej będzie ustalany przez pracodawcę w zależności od czasu trwania poszczególnych form podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Pielęgniarka i położna ma obowiązek przedstawić pracodawcy dokument poświadczający jej udział w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy. Zmiana dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego jest realizacją ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.

W projekcie ustawy wprowadzono również przepis przejściowy mający na celu zagwarantowanie pielęgniarkom i położnym do 6 dni urlopu szkoleniowego w 2019 r. niezależnie od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy.

Zmiana przepisów dotyczących płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych będzie miała pozytywny wpływ na działalność dużych przedsiębiorstw, gdyż wpłynie na wzrost zainteresowania podjęciem pracy w tych przedsiębiorstwach oraz poprawę warunków pracy pielęgniarek i położnych. Jednocześnie powyższa zmiana będzie miała wpływ na koszty pracodawców poniesione z tytułu nieobecności pracownika w pracy.

Zmiana przepisów dotyczących płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych będzie miała również pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Zmiana ta wpłynie na wzrost zainteresowania podjęciem pracy w tych przedsiębiorstwach oraz poprawę warunków pracy pielęgniarek i położnych. Ponadto zmiana wprowadzająca urlop szkoleniowy dla pielęgniarki i położnej może wpłynąć na większe zainteresowanie przedsiębiorstwami prowadzącymi usługi szkoleniowe i tym samym może zwiększyć ich przychody. Powyższa zmiana będzie miała wpływ na koszty pracodawców poniesione z tytułu nieobecności pracownika w pracy.

Szczegółowe informacje o wysokościach kosztów poniesionych przez przedsiębiorców w związku ze zmianą dotyczącą urlopu szkoleniowego zostały przedstawione w pkt 6 Oceny Skutków Regulacji.

Zakłada się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Nie istnieją alternatywne środki w stosunku do projektowanej ustawy umożliwiające osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Zdrowia</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Józefa Szczurek-Żelazko – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Greta Kanownik, Dyrektor Departamentu Pielęgniarek i Położnych, tel.: 22 86-01-115, e-mail: dep-pp@mz.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 9.05.2019 r.</p> <p>Źródło: Decyzja Ministra Zdrowia</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD 373</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Brak możliwości podejmowania kształcenia w zawodach pielęgniarki i położnej na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej przez osoby pracujące, w tym wykonujące inne zawody medyczne, które chcą uzyskać nowe kwalifikacje zawodowe i podjąć pracę w zawodzie pielęgniarki lub położnej. Zgodnie z art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 576 i 577), zwanej dalej „ustawą”, nie jest możliwe prowadzenie kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej. Natomiast w przypadku kształcenia na jednolitych studiach magisterskich na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym jest możliwość prowadzenia studiów w formie niestacjonarnej.

2. W praktyce występują sytuacje, gdzie pielęgniarki i położne, które zamierzają wziąć udział w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy (np. w szkoleniach, konferencjach i kursach naukowych) w ramach stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych, wykorzystują własny urlop wypoczynkowy w powyższym celu.

Aktualnie pielęgniarki i położne podejmujące kształcenie podyplomowe w formach określonych w art. 66 ust. 1 ustawy (tj. szkolenie specjalizacyjne, kurs kwalifikacyjny, kurs specjalistyczny i kurs dokształcający) na podstawie art. 65 ust. 1 ustawy mogą skorzystać z urlopu szkoleniowego na podstawie skierowania wydanego przez pracodawcę w wymiarze do 28 dni roboczych. Jednocześnie, niezależnie od wymiaru ww. urlopu szkoleniowego, pielęgniarki i położnej przystępującej do odbycia egzaminu państwowego kończącego szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia przysługuje urlop szkoleniowy w wymiarze do 6 dni roboczych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ad 1. Celem zmiany art. 54 ust. 4 ustawy jest umożliwienie większej liczbie osób podjęcie kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej. Kształcenie na studiach pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo prowadzonych w formie niestacjonarnej będą mogły podejmować przede wszystkim osoby pracujące, które chcą uzyskać nowe kwalifikacje zawodowe i podjąć pracę w zawodzie pielęgniarki lub położnej. Obecnie odnotowuje się zainteresowanie kształceniem na kierunku pielęgniarstwo przez osoby wykonujące inne zawody medyczne, np. ratowników medycznych, opiekunów medycznych.

Projektowana zmiana gwarantuje, że treści programowe studiów pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo prowadzonych w formie niestacjonarnej oraz czas trwania i liczba godzin na tych studiach będą takie same jak dla studiów prowadzonych w formie stacjonarnej.

Powyższa zmiana wpłynie na realizację jednego z priorytetów przyjętych w dokumencie o charakterze strategiczno-wdrożeniowym pn. „Krajowe ramy strategiczne. Policy paper dla ochrony zdrowia na lata 2014-2020”, w tym celu operacyjnego, jakim jest „Wspieranie systemu kształcenia kadr medycznych”, w kontekście dostosowania zasobów do zmieniających się potrzeb społecznych. Zgodnie z ww. dokumentem, w 2015 r. wskaźnik pielęgniarek zatrudnionych na 1 tys. mieszkańców w Rzeczypospolitej Polskiej wynosił 5,2, natomiast średni wskaźnik pielęgniarek na 1 tys. mieszkańców w krajach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wzrósł z 7,3 w 2000 r. do 9,0 w 2015 r. (wg OECD). Zwiększenie liczby studentów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo wpisuje się w

działania zawarte w dokumencie pn. „Strategia na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce” (opracowanym w grudniu 2017 r. przez Zespół powołany przez Ministra Zdrowia), który został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pn. „Polityka wieloletnia państwa na rzecz pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce (z uwzględnieniem etapów prac zainicjowanych w roku 2018)”.

Zgodnie z ww. dokumentem jednym z priorytetów będzie podjęcie działań na rzecz zwiększenia liczby przyjmowanych kandydatów na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo przy uwzględnieniu jakości kształcenia oraz dążenie do osiągnięcia wskaźnika liczby pielęgniarek w Rzeczypospolitej Polskiej na poziomie średniego wskaźnika OECD (9,4 dla 2016 r.) w okresie 15 lat.

Powyższy dokument będzie jednym z ważnych narzędzi w realizacji polityki zdrowotnej Ministra Zdrowia w najbliższej perspektywie czasowej w odniesieniu do pielęgniarstwa i położnictwa, a szczególnie ważnym obszarem będzie zabezpieczenie potrzeb systemu ochrony zdrowia przez wzrost liczby kształconych pielęgniarek i położnych w związku z luką pokoleniową, jaka ma miejsce obecnie.

Przewiduje się również, że wprowadzenie projektowanej zmiany wpłynie na realne zwiększenie liczby studentów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo.

Ad 2. Projektowana zmiana przewiduje wprowadzenie urlopu szkoleniowego w wymiarze do 6 dni roboczych rocznie, który będzie płatny według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy. Urlop szkoleniowy jest skierowany do pielęgniarek i położnych podnoszących kwalifikacje zawodowe w formach innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy (tj. szkolenia specjalizacyjne, kursy kwalifikacyjne, kursy specjalistyczne i kursy dokształcające), zgodnie z zakresem obowiązków wykonywanych przez pielęgniarkę i położną na danym stanowisku pracy, na jej wniosek i za zgodą pracodawcy. Udział w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych będzie potwierdzany przez pielęgniarkę i położną przez niezwłoczne przedstawienie pracodawcy dokumentu poświadczającego jej udział w danej formie podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Zmiana wprowadzająca urlop szkoleniowy jest realizacją ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.

Projektowane rozwiązanie ma charakter dodatkowy w stosunku do przepisów dotyczących urlopu szkoleniowego, o którym mowa w art. 103² § 1 Kodeksu pracy, i zawiera w swoich skutkach rozwiązania wynikające z powyższego przepisu.

W związku z tym, że urlop szkoleniowy jest urlopem celowym, przeznaczonym wyłącznie na udział pracownika w określonym szkoleniu, nie zależy on od wymiaru czasu pracy oraz od okresu zatrudnienia pielęgniarki i położnej u danego pracodawcy. Niemniej jednak, istotnym czynnikiem przy udzieleniu tego urlopu będzie rozkład czasu pracy (powinien być udzielony w dni, które są dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym rozkładem czasu pracy). Ponadto nowa regulacja wprowadzająca urlop szkoleniowy odpowiada charakterowi urlopu szkoleniowego, o którym mowa w art. 62 ust. 1 i art. 65 ust. 1 ustawy. Projektowana regulacja nie wyłącza możliwości skorzystania przez pielęgniarkę i położną z urlopu szkoleniowego w więcej niż jednym miejscu pracy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

1. W państwach członkowskich Unii Europejskiej kształcenie pielęgniarek, w większości, odbywa się w formie stacjonarnej, jednak nieliczne kraje dopuszczają również kształcenie w formie niestacjonarnej. Forma niestacjonarnego kształcenia pielęgniarek możliwa jest np. na Cyprze (Uniwersytet w Nikozji), czy na Węgrzech (Uniwersytet Semmelweis w Budapeszcie).

Na niektórych uniwersytetach (np. Uniwersytet w Glasgow) jest dopuszczona również e-learningowa forma nauki pielęgniarstwa.

2. W innych państwach członkowskich Unii Europejskiej brak jest jednolitych rozwiązań dotyczących urlopów pielęgniarskich. Każde państwo członkowskie Unii Europejskiej odmiennie reguluje kwestie udzielania urlopów dla pielęgniarek i położnych, nie wyszczególniając jednak urlopu szkoleniowego, jako oddzielnej kategorii urlopów.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby podejmujące kształcenie na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia w formie stacjonarnej	Okolo 6.823 – oszacowano na podstawie średniorocznej liczby osób z ostatnich 5 lat	Ministerstwo Zdrowia	Możliwość podjęcia kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo trwających nie krócej niż 6 semestrów, prowadzonych w formie niestacjonarnej
Uczelnie publiczne i niepubliczne	90	Ministerstwo Zdrowia	Wprowadzenie do oferty edukacyjnej nowej formy kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo trwających nie krócej niż 6 semestrów
Pielęgniarki i położne aktywne zawodowo	232 200 (prognozowana liczba pielęgniarek aktywnych zawodowo w 2019 r.) 28 319 (prognozowana liczba położnych aktywnych zawodowo w 2019 r.)	Ministerstwo Zdrowia	Ułatwienie podnoszenia kwalifikacji zawodowych w formach innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy
Podmioty lecznicze	22 324 podmiotów leczniczych	Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia (rejestr podmiotów wykonujących działalność leczniczą)	Uprawnienie kierownika podmiotu leczniczego do udzielenia urlopu szkoleniowego pielęgniarkom lub położnym zgodnie z potrzebami, przy uwzględnieniu obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy
Domy pomocy społecznej	807	Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	Ułatwienie podnoszenia kwalifikacji zawodowych w różnych formach kształcenia zawodowego
Urzędy Marszałkowskie	16	Ministerstwo Zdrowia	Ułatwienie podnoszenia kwalifikacji zawodowych w różnych formach kształcenia zawodowego
Jednostki budżetowe	187	Ministerstwo Zdrowia	Ułatwienie podnoszenia kwalifikacji zawodowych w różnych formach kształcenia zawodowego
Podmioty prowadzące usługi szkoleniowe	Liczba trudna do oszacowania	-	Wzrost przychodów z tytułu zwiększonego zainteresowania usługami szkoleniowymi
Pacjenci	Populacja całego kraju	-	Zwiększenie jakości świadczeń zdrowotnych udzielanych przez pielęgniarki i położne

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Z uwagi na przedmiot, zakres oraz objętość projektowanej regulacji projekt regulacji w zakresie wprowadzenia formy niestacjonarnej studiów pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo był przedmiotem uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, trwającymi 14 dni, natomiast projekt regulacji dotyczący urlopu szkoleniowego był przedmiotem uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, trwającymi 7 dni (w przypadku tej zmiany wskazano również na ważny interes publiczny, wynikający z realizacji § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. między Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia).

Projekt regulacji był konsultowany i opiniowany, w szczególności z uczelniami publicznymi i niepublicznymi kształcącymi na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo oraz z poniżej wymienionymi podmiotami, które funkcjonują na rynku zdrowia:

Naczelną Radą Pielęgniarek i Położnych, Naczelną Radą Lekarską, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych, Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych, Konferencją Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych, Rektorami Uczelni Medycznych, Polskim Towarzystwem Pielęgniarskim, Polskim Towarzystwem Położnych, Konsultantami krajowymi w dziedzinach pielęgniarstwa, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Federacją Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej, Federacją Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia – „Porozumienie Zielonogórskie”, Federacją Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej, Kolegium Pielęgniarek i Położnych Rodzinnych, Marszałkami województw, Stowarzyszeniem Menedżerów Opieki Zdrowotnej, Sekretariatem Ochrony Zdrowia KK NSZZ "Solidarność", Krajowym Sekretariatem Ochrony Zdrowia NSZZ "Solidarność 80", Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy, Federacją Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia, Instytutem Praw Pacjenta i Edukacji Zdrowotnej, Stowarzyszeniem Menedżerów Pielęgniarstwa, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Pracodawców Business Centre Club, Konfederacją Lewiatan, Ogólnopolską Konfederacją Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia, Porozumieniem Pracodawców Ochrony Zdrowia, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Położnych, Ogólnopolskim Związkiem Pracodawców Prywatnej Służby Zdrowia – Medycyna Prywatna.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie dołączonym do niniejszej ceny.

W celu realizacji obowiązku określonego w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia i w Biuletynie Informacji Publicznej. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie ww. ustawy.

Projekt ustawy został również udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	-	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	-												
JST	-												
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-												
Wydatki ogółem	-												
budżet państwa	-												
JST	-												
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-												

Saldo ogółem	-												
budżet państwa	-												
JST	-												
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-												
Źródła finansowania	<p>1. Projektowana regulacja w zakresie wprowadzenia formy niestacjonarnej studiów pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo nie będzie powodowała skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa.</p> <p>2. Projektowana regulacja w zakresie urlopu szkoleniowego nie będzie stanowiła podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa i Narodowego Funduszu Zdrowia. Koszty znalezienia zastępstwa wynikające z przyznania pielęgniarcom lub położnym urlopów są szacowane na mniej niż 0,4% sumy kosztów wynagrodzeń wraz z pochodnymi. W ocenie projektodawcy tak niewielkie odchylenia są porównywalne z innymi zjawiskami losowymi, które wpływają na dostępność pracowników, i powinny zostać sfinansowane przez pracodawców w ramach posiadanych środków. Warto także zauważyć, że prognozowane skutki finansowe dotyczą wariantu, w którym z urlopu w pełnym wymiarze skorzystają wszystkie uprawnione do tego osoby – w związku z powyższym należy przyjąć, że realny wpływ będzie istotnie niższy.</p>												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Rzeczywiste skutki finansowe wprowadzenia płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych są trudne do oszacowania (np. z uwagi na różną liczbę pielęgniarek i położnych zatrudnionych w danym podmiocie, nieobowiązkowy charakter projektowanej regulacji, możliwość udzielenia przez pracodawcę urlopu szkoleniowego w różnym wymiarze czasowym, tj. od 1 do 6 dni roboczych). Jednak prognozuje się, że przedmiotowe koszty pracodawców z tytułu nieobecności pracownika w pracy mogą wynieść 63,5 mln zł rocznie, w tym 2,1 mln zł dla pracodawców będących jednostkami budżetowymi i jednostkami samorządu terytorialnego.</p> <p>Na podstawie danych otrzymanych z Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych (stan na koniec 2018 r.) przyjęto, że średnio 33.201 pielęgniarek i położnych skorzysta z urlopu szkoleniowego w wymiarze do 6 dni roboczych, w ciągu roku, z tytułu uczestnictwa np. w szkoleniach, konferencjach, warsztatach, sympozjach i zjazdach (12,8% aktywnych zawodowo pielęgniarek i położnych). Do ww. wyliczeń przyjęto średnie miesięczne wynagrodzenie pielęgniarki i położnej w wysokości 5.598,48 zł brutto (źródło: Ministerstwo Zdrowia (styczeń 2019 r.) – dane z badania ankietowego przeprowadzonego w 885 jednostkach), co w przeliczeniu na dzień pracy wynosi 318,95 zł brutto brutto (wraz z pochodnymi pracodawcy).</p> <p>Do wyliczenia skutków dla jednostek budżetowych (187 jednostek) (0,8 mln zł rocznie) przyjęto, że z 3.222 pielęgniarek i położnych zatrudnionych w jednostkach budżetowych skorzysta z dodatkowego urlopu szkoleniowego (w wymiarze do 6 dni roboczych w ciągu roku) - 12,8% uprawnionych osób.</p> <p>Do wyliczenia skutków dla jednostek samorządu terytorialnego (1,3 mln zł rocznie) przyjęto, że z 5.154 pielęgniarek i położnych zatrudnionych w urzędach marszałkowskich i domach pomocy społecznej skorzysta z dodatkowego urlopu szkoleniowego (w wymiarze do 6 dni roboczych w ciągu roku) - 12,8% uprawnionych osób.</p> <p>Założono, że liczba pielęgniarek i położnych korzystających z urlopu szkoleniowego nie zmieni się w kolejnych latach obowiązywania przedmiotowej regulacji.</p> <p>Natomiast wyliczenia szacunkowe dotyczące maksymalnych, zakładanych kosztów związanych z nieobecnością w pracy pracownika korzystającego z prawa</p>												

do urlopu szkoleniowego, przedstawiają się następująco (w zależności od przyjętych parametrów i założeń):

1. Dane szacunkowe Ministerstwa Zdrowia – z urlopu szkoleniowego będzie mogło skorzystać **205.944** zatrudnionych pielęgniarek i położnych. Przy założeniu, że wszystkie uprawnione pielęgniarki i położne skorzystają z urlopu szkoleniowego w pełnym wymiarze (6 dni rocznie), maksymalne koszty związane z obowiązkiem zapewnienia zastępstwa za osoby korzystające z prawa do urlopu szkoleniowego mogą wynieść **290,8 mln zł** rocznie.
2. Dane szacunkowe Związku Powiatów Polskich – zgodnie z raportem Ministerstwa Zdrowia pn.: „Normy zatrudnienia pielęgniarek i położnych. Ocena skutków zmian do wykazu świadczeń gwarantowanych” z września 2017 r., ogólna liczba pielęgniarek w Polsce wynosi 203,3 tys., w tym liczba pielęgniarek zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia w badanych zakresach świadczeń wynosi 117,4 tys. Natomiast ogólna liczba położnych w Polsce wynosi 36,4 tys., w tym liczba położnych zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia w badanych zakresach świadczeń wynosi 15,4 tys. W związku z powyższym ogólna liczba położnych i pielęgniarek, które obejmie proponowany projekt ustawy zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia wynosi 132,8 tys. Przyjmując, że średnie wynagrodzenie pielęgniarki w sektorze publicznym wynosi ok. 4 176,3 zł, według danych Głównego Urzędu Statystycznego z struktury wynagrodzeń według zawodów w październiku 2016 r., dodając do kwoty tej 20% narzut pracodawcy, **otrzymujemy kwotę 5 011,56 zł**, przy założeniu, że miesiąc ma 20 dni roboczych, dzienna kwota wynagrodzenia pielęgniarki wynosi 250,58 zł, co w przeliczeniu na średni dzienny wymiar pracy (8h) daje kwotę wynagrodzenia 31,3 zł na godzinę. Jeżeli chodzi natomiast o położne, to kwota średniego wynagrodzenia położnej zatrudnionej w sektorze publicznym wynosi 4 139,49 zł (według tego samego raportu), dodając do tej kwoty 20% narzut pracodawcy, otrzymujemy kwotę 4 967,39 zł, zakładając, że miesiąc ma 20 dni roboczych otrzymujemy kwotę 248,37 zł, co w przeliczeniu na średni dzienny wymiar pracy daje kwotę wynagrodzenia 31,05 zł za godzinę. Przyjmując uprzednio wyliczoną kwotę średniego dziennego wynagrodzenia dla pielęgniarki - 250,58 zł i dla położnej 248,37 zł oraz liczbę pielęgniarek zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia - 117,4 tys. i położnych - 36,4 tys., zakładając, że każda z osób uprawnionych wykorzysta 6 dni urlopu szkoleniowego, to koszty zastępstwa, jakie podmioty realizujące umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia będą musiały ponieść w związku z wprowadzeniem regulacji, wynoszą kolejno dla pielęgniarek 176 508 552 zł i położnych 22 949 388 zł, co daje nam w sumie kwotę **199 457 940 zł**, wydatków, jakie należy ponieść w związku z obowiązkiem zapewnienia zastępstwa za pielęgniarki lub położne korzystające z prawa do urlopu szkoleniowego w proponowanym przez projektodawcę wymiarze 6 dni roboczych rocznie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z ..... r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężny m	duże przedsiębiorstwa	Zmiana wprowadzająca urlop szkoleniowy dla pielęgniarki i położnej wpłynie na wzrost zainteresowania podjęciem pracy w tych przedsiębiorstwach oraz poprawę warunków pracy pielęgniarek i położnych. Projektowana regulacja w zakresie urlopu szkoleniowego będzie miała wpływ na koszty pracodawców poniesione z tytułu nieobecności pracownika w pracy.						
	sektor mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw	1. Zmiana dotycząca kształcenia w zawodach pielęgniarki i położnej na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej stworzy możliwość uczelniom zwiększenie rekrutacji na te studia, a tym samym może wpłynąć na poprawę kondycji finansowej uczelni. 2. Zmiana wprowadzająca urlop szkoleniowy dla pielęgniarki i położnej wpłynie na wzrost zainteresowania podjęciem pracy w tych przedsiębiorstwach oraz poprawę warunków pracy pielęgniarek i położnych. Ponadto zmiana wprowadzająca urlop szkoleniowy dla pielęgniarki i położnej może wpłynąć na większe zainteresowanie przedsiębiorstwami prowadzącymi usługi szkoleniowe i tym samym może spowodować wzrost ich przychodów. Projektowana regulacja w zakresie urlopu szkoleniowego będzie miała wpływ na koszty pracodawców poniesione z tytułu nieobecności pracownika w pracy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	1. Realizacja przepisów ustawy, która umożliwi większej liczbie osób podejmowanie kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia w formie niestacjonarnej, będzie stanowić dla pacjentów ułatwienie w dostępności do świadczeń zdrowotnych, w szczególności przez zwiększoną liczbę pielęgniarek i położnych w systemie ochrony zdrowia (szpitale, przychodnie itp.), jak również może przyczynić się do skrócenia okresu rozpoczęcia lub kontynuacji terapii przez pacjentów. Zmiana dotycząca kształcenia w zawodach pielęgniarki i położnej na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej wpłynie na realne zwiększenie liczby studentów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo. 2. Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Zmiana dotycząca kształcenia w zawodach pielęgniarki i położnej na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej zwiększy dostępność do świadczeń zdrowotnych udzielanych przez pielęgniarki i położne stale aktualizujących swoją wiedzę i podnoszących kwalifikacje zawodowe, co podniesie jakość wykonywanych przez nie świadczeń zdrowotnych.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Pierwsze efekty wprowadzonych rozwiązań będzie można zaobserwować po upływie kilku lat od wejścia w życie projektowanych zmian.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
1) w zakresie zmiany dotyczącej prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego stopnia w formie niestacjonarnej nie nastąpi zamiana obciążeń regulacyjnych, w tym obowiązków informacyjnych wynikających z projektu; 2) w zakresie zmiany dotyczącej wprowadzenia urlopu szkoleniowego nastąpi skrócenie czasu na załatwienie sprawy oraz zwiększenie liczby dokumentów.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanych zmian będzie miało korzystny wpływ na rynek pracy:		
1) przez zwiększenie na rynku pracy liczby pielęgniarek i położnych z wyższym wykształceniem, które zaspokoi zwiększone zapotrzebowanie podmiotów leczniczych na pielęgniarki i położne z wyższym wykształceniem; 2) na poprawę warunków pracy pielęgniarek i położnych i podniesienie atrakcyjności zawodu pielęgniarki i położnej.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie przedmiotowej ustawy będzie miało korzystny wpływ na ochronę zdrowia społeczeństwa przez poprawę dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej przez zwiększoną liczbę pielęgniarek i położnych w systemie ochrony zdrowia oraz podniesienie jakości wykonywanych świadczeń przez przeszkolony personel.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Zakłada się, że projektowane przepisy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. W projekcie ustawy wprowadzono również przepis przejściowy mający na celu zagwarantowanie pielęgniarkom i położnym do 6 dnia urlopu szkoleniowego w 2019 r., niezależnie od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy.		

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

1. Zmiana dotycząca kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej pozwoli na ewaluację efektów po zakończeniu roku akademickiego, w którym zostaną rozpoczęte te studia.

Proponowanymi miernikami będą:

- 1) liczba osób przyjętych na studia prowadzone w formie niestacjonarnej;
- 2) liczba uczelni, która rozpoczęła kształcenie w formie niestacjonarnej.

2. Zmiana dotycząca urlopu szkoleniowego pozwoli na ewaluację efektów po kilku latach. Proponowanym miernikiem będzie liczba pielęgniarek i położnych, która skorzystała z urlopu szkoleniowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania.

Raport

**z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej (UD 373)
w zakresie zmian dotyczących:**

- 1) urlopu szkoleniowego dla pielęgniarki i położnej;**
- 2) kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej**

Zgodnie z § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), z chwilą skierowania projektu ustawy do konsultacji publicznych oraz opiniowania, ww. projekt ustawy został zamieszczony w internetowym serwisie Rządowy Proces Legislacyjny Rządowego Centrum Legislacji. W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu w terminach: od dnia 23 kwietnia 2018 r. do dnia 11 maja 2018 r. oraz od dnia 12 grudnia 2018 r. do dnia 21 grudnia 2018 r.

W ramach opiniowania i konsultacji publicznych uwagi do projektu ustawy zgłosiły podmioty wyszczególnione w poniższej tabeli.

Projekt ustawy w dniu 30 maja 2018 r. w zakresie studiów niestacjonarnych został uzgodniony z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Natomiast projekt ustawy w dniu 15 stycznia 2019 r. w zakresie urlopu szkoleniowego został negatywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Zmiany dotyczące urlopu szkoleniowego

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Treść uwag *(zachowano pisownie oryginalną)	Stanowisko Departamentu Pielęgniarek i Położnych
1	Business Centre Club	<p>Uwagi do projektowanego art. 61a ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pomimo przysługującego za zgodą pracodawcy urlopu szkoleniowego, nieobecność personelu w określonym w projekcie wymiarze czasowym (1 do 6 dni) będzie powodowała określone skutki finansowe na skutek płatnego urlopu szkoleniowego oraz skutki kadrowe, zwłaszcza biorąc pod uwagę normy zatrudnienia. Może dochodzić do ograniczenia dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej, a nawet do czasowego zamykania gabinetów czy zmniejszenia liczby łóżek szpitalnych. Będzie to szczególnie odczuwalne w mniejszych podmiotach, gdzie duży problem stanowi zabezpieczenie godzin na czas dodatkowych dni urlopu szkoleniowego. Należy też zwrócić uwagę, że część szkoleń jest kilkudniowa, co jeszcze bardziej będzie dezorganizowało prace w zespole. 2. Jest to kolejna regulacja z korzyścią dla pielęgniarek, która tym razem zdaniem projektodawcy ma wpłynąć na wzrost zainteresowania podjęciem przez nie pracy oraz poprawę warunków ich pracy. Pomijane niestety ponownie są inne grupy zawodowe, które nie mają takiego przywileju. To kolejny przykład tworzenia nierówności społecznej w podmiotach, podobnie jak w przypadku wprowadzonych przepisów o minimalnym wynagrodzeniu osób wykonujących zawody medyczne. Wprowadzenie 6 dni urlopu szkoleniowego tylko dla pielęgniarek i położnych stanowi ogromną dyskryminację dla pozostałego personelu medycznego. 3. Wydaje się, że lepszą propozycją było by udzielanie urlopu szkoleniowego jedynie w tych jednostkach, gdzie Dyrektor lub Naczelna Pielęgniarka notorycznie odmawia zgody na udział w szkoleniach podległemu personelowi. W tym celu należało by wykorzystać stanowisko Izby Pielęgniarskich, a nie ustawowo narzucać wolne dni. 	<p>1.Uwaga uwzględniona. Podmiotem, który poniesie koszty związane z nieobecnością w pracy pielęgniarki lub położnej przebywającej na urlopie szkoleniowym, będzie pracodawca, u którego jest zatrudniona pielęgniarka lub położna. Projektowana regulacja nie ma charakteru obligatoryjnego. Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja wynika z ustawowego obowiązku stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych przez pielęgniarki i położne, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. Zmiana dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego jest realizacją ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia. Dlatego nie ma uzasadnienia do uregulowania tej kwestii poza przepisami ustawowymi.</p> <p>3.Uwaga nieuwzględniona – uzasadnienie j/w.</p>

2	Pielęgniarki Cyfrowe	<p>1. Niedopuszczalny jest zapis „za zgodą pracodawcy”, co stworzy możliwość odmowy udzielenia urlopu, np. w przypadku braków kadrowych lub innych sytuacji, gdy skorzystanie z tego prawa zależy od osób trzecich.</p>	<p>1.Uwaga nieuwzględniona. Podmiotem finansującym dodatkowy urlop szkoleniowy powinien być pracodawca, u którego jest zatrudniona pielęgniarka lub położną korzystająca z urlopu szkoleniowego.</p>
---	-----------------------------	---	--

		<p>2. Zapis „zgodnie z zakresem obowiązków” daje pole dla pracodawców do ominięcia prawa do urlopu szkoleniowego, np. poprzez rotację personelu między oddziałami, a wtedy zakres obowiązków może być inny niż rozpoczęte szkolenie.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Prawo powinno być sformułowane precyzyjnie, a obecna forma zapisu pozwala na dowolną interpretację pracodawcy i w świetle doświadczeń zebranych przez pielęgniarki i położne obawiamy się że będzie to martwy przepis, z którego skorzysta niewiele zainteresowanych, zwłaszcza w sytuacji tak dużych niedoborów personelu.</p> <p>W związku z tym proponujemy zmianę brzmienia art.61 a ust.1 poprzez wykreślenie wyrażenia „zgodnie z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy”</p> <p>3. Zmiana wyrażenia „i za zgodą pracodawcy” na wyrażenie „złożony nie później, niż miesiąc przed planowanym urlopem szkoleniowym”.</p> <p>Wobec powyższego brzmienie projektowanego art.61 a ust.1 byłoby następujące: „Pielęgniarki i położne podnoszące kwalifikacje zawodowe w formach innych niż określone w art.66 ust.1, przysługuje na jej wniosek, złożony nie później niż miesiąc przed planowanym urlopem szkoleniowym, urlop szkoleniowy w wymiarze 6 dni roboczych rocznie, płatny według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.”</p>	<p>Projektowana regulacja nie ma charakteru obligatoryjnego. Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na charakter urlopu szkoleniowego, który ma ułatwić pielęgniarkom lub położnym aktualizowanie wiedzy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych, jak również zwiększyć jej kompetencje na danym stanowisku pracy u danego pracodawcy, udział np. w szkoleniach, konferencjach i kursach naukowych powinien być związany z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy.</p> <p>3. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja nie ma charakteru obligatoryjnego. Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który</p> <p>Zwrot w proponowanym przepisie art. 61a ust. 1 wskazujący, że urlop szkoleniowy przysługuje „za zgodą” pracodawcy, oznacza że decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych. W związku z tym, wyznaczanie dodatkowego wymogu (np. 1 miesiąca) dotyczącego złożenia wniosku przez pielęgniarkę i położną o udzielenie urlopu szkoleniowego byłoby w praktyce tworzeniem dodatkowej bariery dla pielęgniarki i położnej o charakterze proceduralnym.</p>
3	<p>Krajowa Rada Akredytacyjna Uczelni Medycznych</p> <p>- Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie Samodzielny Publiczny Szpital Kliniczny Nr 2</p>	<p>1. Brak jest zapisów dotyczących finansowania tych urlopów szkoleniowych (są to dodatkowe koszty: średniej urlopowej, nadgodzin-zabezpieczenie pracy podczas nieobecności szkolącego się pracownika).</p>	<p>1. Uwaga uwzględniona. W pkt 6 Oceny Skutków Regulacji uzupełniono informację w zakresie szacunkowych skutków finansowych sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa, w związku z projektowaną ustawą.</p> <p>Prognozuje się, iż przedmiotowe koszty pracodawców z tytułu nieobecności pracownika w pracy mogą wynieść 46,9 mln zł rocznie, w tym 1,5 mln dla pracodawców z sektora finansów publicznych.</p> <p>Na podstawie danych otrzymanych z Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych (stan na koniec 2018 r.) przyjęto, iż średnio 33.201 pielęgniarek i położnych skorzysta z urlopu szkoleniowego w</p>

	<p>- Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach</p>	<p>2. Przyznanie pielęgniarkom i położnym dodatkowych 6 dni urlopu szkoleniowego w ciągu roku kalendarzowego może spowodować wzrost kosztów zatrudnienia oraz dodatkowe problemy z obłożeniem dyżurów pielęgniarskich.</p> <p>Ponadto przyznanie takiego przywileju jednej grupie zawodowej jest działaniem o charakterze dyskryminacyjnym, gdyż pracodawca winien w jednakowy sposób umożliwić wszystkim pracownikom stały rozwój zawodowy.</p>	<p>wymiarze do 6 dni roboczych, w ciągu roku, z tytułu uczestnictwa w np. szkoleniach, konferencjach, warsztatach, sympozjach i zjazdach (12,8% aktywnych zawodowo pielęgniarek i położnych). Do ww. wyliczeń przyjęto średnie miesięczne wynagrodzenie pielęgniarki i położnej w wysokości 4.131,88 zł brutto (źródło: GUS – październik 2016 r.), co w przeliczeniu na dzień pracy wynosi 235,40 zł brutto brutto (wraz z pochodnymi pracodawcy).</p> <p>Do wyliczenia skutków dla budżetu państwa (0,6 mln rocznie) przyjęto, iż z 3.222 pielęgniarek i położnych zatrudnionych w jednostkach budżetowych skorzysta z dodatkowego urlopu szkoleniowego (w wymiarze do 6 dni roboczych w ciągu roku) - 12,8% uprawnionych osób.</p> <p>Do wyliczenia skutków dla jednostek samorządu terytorialnego (0,9 mln rocznie) przyjęto, iż z 5.154 pielęgniarek i położnych zatrudnionych w Urzędach Marszałkowskich i Domach Pomocy Społecznej skorzysta z dodatkowego urlopu szkoleniowego (w wymiarze do 6 dni roboczych w ciągu roku) - 12,8% uprawnionych osób. Założono, iż liczba pielęgniarek i położnych korzystających z urlopu szkoleniowego nie zmieni się w kolejnych latach obowiązywania przedmiotowej regulacji.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p> <p>Zmiana dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego jest realizacją ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.</p>
<p>4</p>	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych</p>	<p>1. W § 1 ust. 7 Porozumienia z dnia 9 lipca 2018 r. Minister Zdrowia podjął zobowiązanie, że zostanie wprowadzony płatny urlop szkoleniowy dla pielęgniarek i położnych w wymiarze 6 dni rocznie od dnia 1 stycznia 2019 r., w szczególności w celu udziału w konferencjach, szkoleniach oraz kursach naukowych. Jako strona w/w Porozumienia z uwagi na opóźniony termin rozpoczęcia procedowania treści zmiany ustawy mamy realne obawy, czy projektowana regulacja wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.</p> <p>2. Treść proponowanej zmiany jest niezgodna z treścią naszego Porozumienia. W naszym przekonaniu projekt ustawy w sposób nieuzasadniony wyłącza z prawa do korzystania z 6 dniowego urlopu szkoleniowego część pielęgniarek i położnych, które podejmują kształcenie w formach określonych w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej (dalej ustawa).</p> <p>Przepis ten wymienia następujące rodzaje kształcenia podyplomowego:</p> <p>1) szkolenie specjalizacyjne;</p>	<p>1. Uwaga uwzględniona.</p> <p>W projekcie ustawy wprowadzono przepis przejściowy mający na celu zagwarantowanie pielęgniarkom i położnym do 6 dni urlopu szkoleniowego w 2019 r. niezależnie od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Celem projektowanej regulacji jest umożliwienie pielęgniarkom i położnym skorzystania z urlopu w formach innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej.</p> <p>Pielęgniarki i położne na podstawie art. 62-65 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej mają możliwość do skorzystania z urlopów szkoleniowych, w przypadku podnoszenia</p>

		<p>2) kurs kwalifikacyjny; 3) kurs specjalistyczny; 4) kurs dokształcający.</p> <p>Rozumiemy, że autor projektu w/w ustawy uznał, że pielęgniarki i położne które podejmują kształcenie podyplomowe w w/w formach mają zagwarantowane już prawo do urlopu szkoleniowego w wyższym wymiarze opisanym w art. 65 ustawy, czyli chodziło najprawdopodobniej o uniknięcie sytuacji, aby wprowadzane 6 dni urlopu szkoleniowego było traktowane jako jeszcze dodatkowy (kolejny) urlop szkoleniowy przysługujący osobom podejmującym szkolenie podyplomowe. Zwracamy jednak uwagę, że urlop szkoleniowy określony w art. 65 ustawy, przysługuje wyłącznie w sytuacji uzyskania przez pielęgniarkę lub położną skierowania wydanego przez pracodawcę do organizatora kształcenia wydanego na podstawie art. 61 ust. 3 i 5 ustawy.</p> <p>Zapis art. 61 ust. 4 ustawy zezwala jednak na odbywanie kształcenia podyplomowego również bez skierowania na podstawie umowy jaką zawiera pielęgniarka i położna bezpośrednio z organizatorem kształcenia. W takim przypadku pielęgniarka i położna przysługuje na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy prawo do ubiegania się jedynie o urlop bezpłatny i zwolnienie z części dnia pracy, bez zachowania prawa do wynagrodzenia. Skoro nasze Porozumienie w § 1 ust. 7 przewidywało tylko przykładowe wymienienie form kształcenia (w szczególności w celu udziału w konferencjach, szkoleniach oraz kursach naukowych) to jest w ocenie Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych oczywiście, że te 6 dni roboczych rocznie urlopu szkoleniowego musi być również udostępnione do dyspozycji pielęgniarek i położnych, które podejmują kształcenie podyplomowe w formach określonych w art. 66 ust. 1 ustawy, a które nie uzyskały skierowania pracodawcy. W tej sytuacji przynajmniej o te 6 dni roboczych zmniejszy się z ich strony potrzeba pokrywania nieobecności w pracy urlopami bezpłatnymi czy - tak jak najczęściej ma to miejsce w praktyce - urlopami wypoczynkowymi.</p> <p>W projektowanym nowym art. 61a konieczne jest wpisanie zastrzeżenia, że z sześciodniowego urlopu szkoleniowego mają prawo korzystać również te pielęgniarki i położne, które podjęły kształcenie podyplomowe w formach określonych w art. 66 ust. 1 ustawy, a które nie otrzymały na to kształcenie skierowania pracodawcy i realizują je na podstawie art. 61 ust. 4 ustawy.</p> <p>3. Nie jest akceptowalne przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych utrzymanie zapisu, że prawo do 6 dniowego urlopu szkoleniowego przysługuje tylko tym pielęgniarkom i położnym które podnoszą kwalifikacje zawodowe „zgodnie z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy”. Pielęgniarki i położne mają ustawowy obowiązek stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych (art. 61 ust. 1 ustawy). Obowiązek ten w żadnym wypadku nie jest ograniczony tylko do aktualnego zakresu obowiązków wykonywanych u danego pracodawcy na danym stanowisku pracy. Pan Minister dobrze wie, że większość pielęgniarek i położnych w umowach o pracę jako miejsce świadczenia pracy ma zapis, że świadczą pracę dla całego Szpitala, co pozwala pracodawcom według bieżących potrzeb rotować ich pracą przenosząc pomiędzy oddziałami.</p> <p>Jeżeli Pan Minister preforsuje zapis, że prawo do tego urlopu szkoleniowego</p>	<p>kwalifikacji zawodowych w różnych rodzajach kształcenia podyplomowego (tj. szkolenia specjalizacyjnego, kursu kwalifikacyjnego, kursu specjalistycznego, kursu dokształcającego).</p> <p>3.Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Z uwagi na charakter urlopu szkoleniowego, który ma ułatwić pielęgniarce lub położnej aktualizowanie wiedzy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych, jak również zwiększyć jej kompetencje na danym stanowisku pracy u danego pracodawcy, udział pielęgniarki i położnej np. w szkoleniach, konferencjach i kursach naukowych powinien być związany z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy.</p> <p>Pielęgniarki i położne na podstawie art. 62-65 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej mają możliwość do skorzystania z urlopów szkoleniowych, w przypadku podnoszenia kwalifikacji zawodowych w różnych rodzajach kształcenia podyplomowego (tj. szkolenia specjalizacyjnego, kursu</p>
--	--	--	---

	<p>będzie zawężone tylko dla tych osób, które podnoszą swoje kwalifikacje zawodowe tylko w tych zakresach jakie są zbieżne z aktualnym zakresem czynności i aktualnym miejsce pracy to urlop szkoleniowy w praktyce będzie fikcją. Pracodawcy będą mieli bardzo prosty mechanizm indywidualnych odmów udzielania urlopu szkoleniowego stwierdzając, że zgłoszony zamiar podniesienia kwalifikacji zawodowych nie mieści się z ich obecnym zakresem czynności oraz obecnym miejscem pracy na danym oddziale.</p> <p>Przypominam, że nasz wspólny zamiar i intencje podczas negocjacji w/w punktu Porozumienia były inne. Opiniowany obecnie urlop szkoleniowy miał na celu skłonić w praktyce pielęgniarki i położne do systematycznego, ciągłego kształcenia ustawicznego, nie tylko w formach kształcenia podyplomowego, ale we wszelkich dostępnych na rynku formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Dzięki temu mieliśmy osiągnąć rezultat utworzenia grupy zawodowej pielęgniarek i położnych doskonale przygotowanych do wykonywania nawet specjalistycznych procedur, grupy mobilnej, gotowej do pracy w różnych jednostkach organizacyjnych Szpitali oraz grupy doskonalącej swojej kwalifikacje permanentnie, praktycznie do końca swojej kariery zawodowej.</p> <p>Właśnie taką praktyczną motywację do kształcenia miał dać 6 dniowy płatny urlop szkoleniowy. Taki był cel jego wprowadzenia. Miał to być urlop powszechny i łatwo dostępny dla pielęgniarek i położnych, a zarazem motywujący je do podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Zaproponowana przez Pana Ministra wersja zapisu ustawy całkowicie wypacza sens wprowadzenia w/w urlopu. Pielęgniarki i położne będą prowadziły ze swoimi pracodawcami wymianę korespondencji udowadniając im, że forma i rodzaj działań jakie podejmują mają związek z ich aktualnymi zakresami obowiązków i aktualnym miejscem pracy. Jednocześnie jak podniosą swoje kwalifikacje zawodowe bez skorzystania z urlopu szkoleniowego to pracodawcy od razu potrafią wykorzystać ich nowe umiejętności i chwalą się w ofertach do NFZ, że mają specjalistycznie przygotowany personel. Na to nie może być zgody Związku Zawodowego.</p> <p>4. Nie akceptujemy również zapisu, że pracodawca musi wyrazić zgodę na udzielenie urlopu szkoleniowego. Ten urlop szkoleniowy musi być obligatoryjnym prawem pracownika, a nie może być uzależniony od zgody pracodawcy. Wpisanie do projektu ustawy obowiązku uzyskania zgody pracodawcy na urlop szkoleniowy, w skrajnej sytuacji - nawet gdy pielęgniarka lub położna udowodni, że kształcenie jest zgodne z jej zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy - może otrzymać od pracodawcy odmowę jego udzielenia. W imieniu Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych proszę zatem o wyjaśnienie w jaki sposób pielęgniarka lub położna ma zmusić pracodawcę do udzielenia zgody na urlop szkoleniowy? Jaką Ministerstwo Zdrowia proponuje sankcję dla pracodawców, którzy będą stale (dla zasady) odmawiać udzielania urlopów szkoleniowych zgodnie z projektowanym art. 61a ustawy? Jaki organ państwa będzie kontrolował respektowanie tego prawa pracowników do urlopu szkoleniowego (nie ma równocześnie żadnej propozycji zmiany do ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, która otrzymałaby uprawnienie do kontroli przestrzegania przepisów art. 61a ustawy i mogła karać pracodawców)? W naszym przekonaniu nie może pozostać bez zmian obecny zapis. Konieczna jest</p>	<p>kwalifikacyjnego, kursu specjalistycznego, kursu (doksztalającego).</p> <p>4.Uwaga nieuwzględniona. Podmiotem, który poniesie koszty związane z nieobecnością w pracy pielęgniarki lub położnej przebywającej na urlopie szkoleniowym, będzie pracodawca, u którego jest zatrudniona pielęgniarka lub położna. Projektowana regulacja nie ma charakteru obligatoryjnego. Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p>
--	--	---

		<p>jego modyfikacja, iż na wniosek pielęgniarki i położnej pracodawca udziela urlopu szkoleniowego, przy czym strony wzajemnie uzgadniają jego termin.</p> <p>5. Konieczne jest doprecyzowanie w art. 61a ust. 2. Potwierdzenie udziału pielęgniarki lub położnej w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych może potwierdzać, każdy organizator szkolenia o którym mowa w art. 75 ustawy (dotyczy to kształcenia podyplomowego w formach opisanych w art. 66 ust. 1 ustawy bez skierowania pracodawcy), ale także każdy innych legalnie działający na rynku podmiot prowadzący daną formę podniesienia kwalifikacji.</p> <p>6. W uzasadnieniu projektu ustawy konieczne jest przypomnienie świadczeniodawcom zwracania większej uwagi na podejmowanie kształcenia pielęgniarek i położnych. Wchodzące w życie z dniem 01.01.2019 r. rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11.08.2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego (Dz. U. z 2018 r. poz 2012) zawiera przepis przejściowy obowiązujący nie dłużej niż do 31.12.2021 r. Czasowo tolerować będzie brak spełniania przez świadczeniodawców przepisów jakie zobowiązują do zapewnienia równoważnika co najmniej 2 etatów pielęgniarek lub położnych o odpowiednich kwalifikacjach w zakresie specjalizacji i kursów kwalifikacyjnych realizujących świadczenia opieki zdrowotnej. Minister Zdrowia powinien wprost wskazać świadczeniodawcom, że wprowadzony urlop szkoleniowy ma m.in. na celu ułatwić im skłonienie personelu do podejmowania kształcenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych, bowiem bez zatrudniania odpowiedniej ilości personelu pielęgniarskiego z odpowiednimi kwalifikacjami zawodowymi spowoduje utratę kontraktu z NFZ po 31.12. 2021 r.</p>	<p>5.Uwaga nieuwzględniona. Pielęgniarki i położne na podstawie art. 62-65 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej mają możliwość do skorzystania z urlopów szkoleniowych, w przypadku podnoszenia kwalifikacji zawodowych w różnych rodzajach kształcenia podyplomowego.</p> <p>6. Uwaga nieuwzględniona. W przypadku braku w danym podmiocie personelu pielęgniarskiego o odpowiednich kwalifikacjach (np. w zakresie specjalizacji lub kursów kwalifikacyjnych) pracodawca powinien skierować zatrudnione u niego pielęgniarki i położne na szkolenia w ramach kształcenia podyplomowego w celu spełnienia wymagań wynikających z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2012). Posiadanie personelu pielęgniarskiego o odpowiednich kwalifikacjach wymaganych ww. rozporządzeniem będzie gwarantowało zawarcie umowy na realizację świadczeń opieki zdrowotnej z NFZ.</p>
5	<p>Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych</p>	<p>1. OPZZ wyraża protest wobec naruszania art.19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, który mówi, że organy władzy i administracji państwowej kierują założenia albo projekty aktów prawnych do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii, nie krótszy jednak, niż 30 dni. Stąd wyznaczenie 7 dniowego terminu na wydanie opinii odnośnie przedłożonego projektu to łamanie ustawy, jak i utrudnianie konsultacji w ramach OPZZ.</p> <p>2.Odnosząc się do projektowanej zmiany ustawowej przewidującej wprowadzenie płatnego urlopu szkoleniowego w wymiarze 6 dni roboczych rocznie wyłącznie dla pielęgniarek i położnych - OPZZ zwraca uwagę na dyskryminujący charakter tej propozycji wobec innych grup zawodowych. Nie ulega wątpliwości, że pracownicy innych zawodów pracujących w ochronie zdrowia są także zobligowani do stałego podnoszenia kwalifikacji, umiejętności zawodowych i aktualizowania fachowej wiedzy, tak specyficznej i innowacyjnej w tym sektorze. W związku z tym oczekujemy równego traktowania pracowników wszystkich zawodów pracujących w ochronie zdrowia i wprowadzenie tożsamerog rozwiązania dla pozostałych grup. Uważamy także, że wymiar urlopu szkoleniowego powinien być proporcjonalny do specyfiki danego zawodu oraz czynności i wymagań</p>	<p>1.Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na ważny interes publiczny, wynikający z realizacji § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. między Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia, jak również biorąc pod uwagę przedmiot, zakres oraz objętość projektowanej regulacji, termin do uzgodnień został określony na 7 dni (informacja w powyższym zakresie została podana w piśmie z dnia 12 grudnia 2018 r. skierowanym do konsultacji publicznych).</p> <p>2.Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja wynika także z ustawowego obowiązku stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych przez pielęgniarki i położne, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. Zmiana dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego jest realizacją ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.</p>

		uwzględniających obowiązki wykonywane na danym stanowisku pracy. Jako OPZZ wyrażamy oczekiwanie, że rozwiązanie regulujące kwestie udzielania urlopów szkoleniowych jak i innych zagadnień związanych z pragmatyką zawodów pracujących w ochronie zdrowia znajdzie odzwierciedlenie w jednej regulacji systemowej, a nie w oddzielnych aktach prawnych.	
6	Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa psychiatrycznego – Damian Czarnecki	Sugestia aby w art. 61 a wymienić przykładowe działania, które mogą być objęte ustawą (tak jak jest w uzasadnieniu projektu tzn: „np. celem uczestniczenia w szkoleniach, konferencjach i kursach naukowych...”) oraz warto byłoby dodać inne formy aktywności pielęgniarek i położnych, które mogą być objęte ww. zapisem np. pełnienie funkcji konsultantów, pełnienie zadań i funkcji w centrum kształcenia (np. komisje egzaminacyjne), komisjach akredytacyjnych czy innych, można je ująć jako działania organizacyjne i zarządcze.	Uwaga nieuwzględniona. Projekt ustawy jest realizacją porozumienia z dnia 9 lipca 2018 r. § 1 pkt 7 podpisanego grupą zawodowa reprezentującą środowisko pielęgniarek i położnych (OZZPiP i NRPiP). Zgodnie z ww. przepisem Porozumienia Minister Zdrowia zobowiązał się do podjęcia działań mających na celu wprowadzenie płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych w wymiarze 6 dni rocznie, w szczególności w celu udziału w konferencjach, szkoleniach oraz kursach naukowych. Konsekwencją realizacji ww. przepisu Porozumienia, są przykładowo wymienione formy kształcenia, inne niż formy określone w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej (np. szkolenia, konferencje, kursy naukowe, itp.), w ramach których będzie można skorzystać z urlopu szkoleniowego. Wprowadzenie urlopu szkoleniowego ma na celu skłonić w praktyce pielęgniarstwa i położnej do systematycznego i stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych, we wszelkich dostępnych na rynku formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych (innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej). Dlatego też nie jest uzasadnione precyzyjne wskazanie wszystkich dostępnych na rynku form podnoszenia kwalifikacji zawodowych pielęgniarek i położnych (w praktyce występują różne formy i nazwy kształcenia zawodowego).
7	Porozumienie Zielonogórskie	1. Co do zasady jest to dobry pomysł, aby personel medyczny kształcił się w ramach godzin pracy. Jednak kiedy mamy niedobór personelu, to poza stwierdzeniem o możliwości takiego urlopu należy zaplanować rozwiązania pozwalające na realizację tego zamierzenia. Projekt kolejny raz wskazuje, że planując rozwiązania dla pielęgniarek i położnych Ministerstwo zapomina, że inna jest specyfika pracy w szpitalu, a inna w podstawowej opiece zdrowotnej. W jaki sposób można skorzystać z urlopu w przypadku realizowania świadczeń pielęgniarstwa POZ, jeśli jest ona jedyną pielęgniarką w podmiocie? W wielu przypadkach wiązać się to będzie z koniecznością zatrudnienia dodatkowych osób na te 6 dni w roku - skąd wziąć personel, zwłaszcza w terenie wiejskim? 2. Projekt nie określa sposobu refundacji pracodawcy kosztu tego urlopu, Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie” proponuje zwiększyć, w tym celu, stawki kapitałowe pielęgniarki, położnej podstawowej opieki zdrowotnej i pielęgniarki/higienistki szkolnej.	1. Uwaga nieuwzględniona. Podmiotem, który poniesie koszty związane z nieobecnością w pracy pielęgniarki lub położnej przebywającej na urlopie szkoleniowym, będzie pracodawca, u którego jest zatrudniona pielęgniarka lub położna. Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych. 2. Uwaga nieuwzględniona – j/w.
8	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych	1. Propozycja dodania art. 61a w brzmieniu: „Art. 61a. 1. <i>Pielęgniarkom i położnym podnoszącym kwalifikacje zawodowe w</i>	1. Uwaga nieuwzględniona. Celem projektowanej regulacji jest umożliwienie pielęgniarkom i

		<p><i>formach innych niż określone w art. 66 ust. 1 oraz tym, które nie otrzymały na to kształcenie skierowania pracodawcy realizując je na podstawie art. 61 ust. 4, zgodnie z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy, przysługuje, na jej wniosek, urlop szkoleniowy w wymiarze 6 dni roboczych rocznie, płatny według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.</i></p> <p><i>2. Udział pielęgniarki i położnej w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych innych niż określone w art. 66 ust. 1 oraz realizowane na podstawie art. 61 ust. 4 potwierdza podmiot prowadzący daną formę podnoszenia tych kwalifikacji.”</i></p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 123, z późn. zm.) pielęgniarka i położna mają obowiązek stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych oraz prawo do doskonalenia zawodowego w różnych rodzajach kształcenia podyplomowego. Dlatego każda pielęgniarka i położna powinna mieć możliwość skorzystania z urlopu szkoleniowego.</p> <p>Ponadto przedmiotowy projekt w swoich zapisach nie uwzględnia pielęgniarek i położnych które nie otrzymają stosownego skierowania od pracodawcy na podniesienie kwalifikacji zawodowych, tym samym uniemożliwiając im skorzystanie z urlopu szkoleniowego w wymiarze określonym w przepisie.</p> <p>2. W opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych urlop szkoleniowy na wniosek pielęgniarki lub położnej powinien przysługiwać niezależnie od woli pracodawcy. Zapis w przedstawionym brzmieniu projektu uzależnia udzielenie urlopu pielęgniarsce lub położnej od zgody pracodawcy.</p> <p>Uzasadnienie: Biorąc pod uwagę powyższe, Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych stoi na stanowisku, iż wprowadzenie przedmiotowego zapisu bez dokonania zmian doprowadzi do uniemożliwienia realizacji ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych, Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych, a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia. Przyjęty w Porozumieniu zapis określił wprowadzenie płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych w wymiarze 6 dni rocznie, od dnia 1 stycznia 2019 r. niezależnie od woli pracodawcy.</p>	<p>położnych skorzystania z urlopu w formach innych niż określone w art. 66 ustawy 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej.</p> <p>Pielęgniarki i położne na podstawie art. 62-65 ustawy zawodach pielęgniarki i położnej mają możliwość skorzystania z urlopów szkoleniowych, w przypadku podnoszenia kwalifikacji zawodowych w różnych rodzajach kształcenia podyplomowego.</p> <p>2.Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Podmiotem finansującym dodatkowy urlop szkoleniowy powinien być pracodawca, u którego jest zatrudniona pielęgniarka lub położną korzystająca z urlopu szkoleniowego.</p> <p>Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p>
9	<p>Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Pediatricznych</p>	<p>Sformułowanie art. 61a budzi nasze wątpliwości co do wprowadzenia go w życie. Z uwagi na braki w etatach z punktu widzenia zarządczego może być trudna do wykonania. Brak zgody pracodawcy na udzielenie urlopu szkoleniowego nie będzie wynikał ze złej woli ale z troski o bezpieczeństwo pacjentów którym aktualnie świadczone są usługi. Po analizie przedstawionych zapisów artykułu, oceny skutków regulacji i uzasadnienia przedstawiamy nasze uwagi:</p> <p>1. Rodzaje kształcenia – rozszerzyć o</p> <p>a) studia podyplomowe,</p> <p>b) studia doktoranckie</p> <p>Uzasadnienie: ogranicza formy kształcenia, dotyczy m.in.:</p> <p>a) kadry zarządzającej,</p> <p>b) szpitali klinicznych, uniwersyteckich</p>	<p>1.Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projekt ustawy jest realizacją porozumienia z dnia 9 lipca 2018 r. § 1 pkt 7 podpisanego grupą zawodową reprezentującą środowisko pielęgniarek i położnych (OZZPiP i NRPiP). Zgodnie z ww. przepisem Porozumienia Minister Zdrowia zobowiązał się podjęcia działań mających na celu wprowadzenie płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych w wymiarze 6 dni rocznie, w szczególności w celu udziału w konferencjach, szkoleniach oraz kursach naukowych.</p> <p>Konsekwencją realizacji ww. przepisu Porozumienia, jest przykładowe wymienienie form kształcenia innych niż formy określone w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej (np. szkolenia, konferencje, kursy naukowe, itp.) w</p>

		<p>2. Ocena skutków regulacji pkt 10 (prawidłowo pkt 12 OSR) – mało precyzyjny miernik ewaluacji Uzasadnienie: miernik ewaluacji nie jest obiektywnym – należy rozszerzyć ewaluację o zestawienie wskazanego miernika z ilością odmówionych urlopów przez pracodawcę.</p> <p>3. Inne formy kształcenia – ustawa nie określa jakie a uzasadnienie tak. Uzasadnienie: jeżeli pracodawca będzie interpretacją tego zapisu opierał na dołączonym uzasadnieniu to ogranicza różnorodność form kształcenia do wymienionych 3 – nie wskazywać form lub rozszerzyć m.in. o : warsztaty, sympozja, kursy ogólnie a nie tylko naukowe</p> <p>4. Urlop w wymiarze 6 dni roboczych – uszczegółović od kilku do maksymalnie 6 dni roboczych w ciągu roku kalendarzowego Uzasadnienie: System zmianowy pracy może kolidować z daną formą kształcenia w zakresie kilku godzin, dotyczy to np. kursów popołudniowych</p> <p>5. Wątpliwości nasze ponadto budzi : 1) co z osobami które uczestniczą w danej formie kształcenia w sposób czynny mając prezentacje lub plakat a jednocześnie biernie wysłuchują pozostałych wykładów np. na konferencji, 2) co z osobami które nieodpłatnie uczestniczą w promowaniu zawodu i jego rozwoju poprzez publikacje w czasopiśmie, broszurach, książkach lub</p>	<p>ramach których będzie można skorzystać z urlopu szkoleniowego. Wprowadzenie urlopu szkoleniowego ma na celu skłonić w praktyce pielęgniarki i położne do systematycznego i stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych, we wszelkich dostępnych na rynku formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych (innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej).</p> <p>2.Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie urlopu szkoleniowego ma być także zachętą dla pracodawców, aby motywowali pielęgniarki i położne do stałego aktualizowania swojej wiedzy i podnosili kwalifikacje zawodowe w ramach różnych form kształcenia. Dlatego zaproponowany miernik dotyczący ilości odmówionych urlopów przez pracodawcę może przynieść odwrotny skutek dla założeń projektowanej regulacji.</p> <p>3.Uwaga nieuwzględniona. Konsekwencją realizacji ww. przepisu Porozumienia, jest przykładowe wymienienie form kształcenia innych niż formy określone w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej (np. szkolenia, konferencje, kursy naukowe, itp.) w ramach których będzie można skorzystać z urlopu szkoleniowego. Wprowadzenie urlopu szkoleniowego ma na celu skłonić w praktyce pielęgniarki i położne do systematycznego i stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych, we wszelkich dostępnych na rynku formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych (innych niż określone w art. 66 ust. 1 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej). Dlatego też jest uzasadnione precyzyjne wskazanie wszystkich dostępnych na rynku form podnoszenia kwalifikacji zawodowych pielęgniarek i położnych (w praktyce występują różne formy i nazwy kształcenia zawodowego).</p> <p>4.Uwaga uwzględniona.</p> <p>5.Uwaga nieuwzględniona, ponieważ jest poza zakresem regulacji.</p>
--	--	---	--

		filmach edukacyjnych poświęcając swój wolny czas. Dobrze przygotowana prezentacja, artykuł wymagają czasu spędzonego w bibliotece a następnie czasu poświęconego pisaniu.	
10	Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Epidemiologicznych	Propozycja, aby urlop szkoleniowy wynosił minimum 6 dni.	Uwaga nieuwzględniona, ponieważ jest poza zakresem regulacji. Zmiana dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego jest realizacją ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.
11	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie -Związek Województw RP	<p>1. Proponuje się wskazanie właściwego podmiotu finansującego dodatkowy urlop szkoleniowy w treści ww. ustawy. Ewentualnie, proponuje się uwzględnienie dodatkowych kosztów pracy związanych z udzielaniem urlopu szkoleniowego w postaci wzrostu wyceny świadczeń opieki zdrowotnej. <u>Uzasadnienie:</u> W projekcie nie wskazano podmiotu finansującego dodatkowy urlop szkoleniowy. Udzielenie dodatkowego urlopu szkoleniowego w wymiarze 6 dni, w przełożeniu na ilość zatrudnionych pielęgniarek powoduje wysokie koszty związane z zatrudnieniem dodatkowego personelu medycznego, obciążające podmioty lecznicze.</p> <p>2. Pomimo przysługującego za zgodą pracodawcy urlopu szkoleniowego, nieobecność personelu pielęgniarskiego i położniczego w określonym w projekcie wymiarze czasowym (od 1 do 6 dni) będzie powodowała negatywne skutki finansowe związane z płatnym urlopem szkoleniowym oraz skutki kadrowe, zwłaszcza biorąc pod uwagę normy zatrudnienia pielęgniarek. <u>Uzasadnienie:</u> Proponowane zmiany mogą prowadzić do ograniczenia dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej, a nawet do czasowego zamykania gabinetów czy zmniejszenia liczby łóżek szpitalnych. Będzie to szczególnie odczuwalne w mniejszych podmiotach leczniczych, gdzie duży problem stanowi zabezpieczenie godzin pracy na czas dodatkowych dni urlopu szkoleniowego.</p> <p>3. Różnicowanie warunków pracy dla części personelu medycznego negatywnie wpłynie na inne grupy zatrudnionych i może doprowadzić do antagonizmów wewnątrz grup zawodowych. <u>Uzasadnienie:</u> Zdaniem projektodawcy prawo do dodatkowych 6 dni szkoleniowych ma wpłynąć na wzrost zainteresowania podjęciem przez pielęgniarki i położne pracy oraz poprawę warunków ich pracy. Niestety ponownie pomija się inne grupy zawodowe, nie przyznając im takiego przywileju. To kolejny przykład, po wprowadzeniu przepisów o minimalnym wynagrodzeniu osób wykonujących zawody medyczne, tworzenia nierówności społecznej. Urlop szkoleniowy tylko dla pielęgniarek i położnych stanowi dyskryminację pozostałego personelu medycznego.</p>	<p>1. Uwaga uwzględniona. Podmiotem, który poniesie koszty związane z nieobecnością w pracy pielęgniarki lub położnej przebywającej na urlopie szkoleniowym, będzie pracodawca, u którego jest zatrudniona pielęgniarka lub położna. Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona. Do zadań kierownika podmiotu należy właściwa organizacja pracy, w szczególności zaplanowanie oraz zabezpieczenie świadczeń w podmiocie leczniczym. W projektowanym przepisie art. 61a ust. 1 wskazano, że urlop szkoleniowy przysługuje „za zgodą” pracodawcy, co oznacza, że decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p> <p>3. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja wynika z ustawowego obowiązku stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych przez pielęgniarki i położne, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. Zmiana dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego jest realizacją ustaleń, o których mowa w § 1 ust. 7 Porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2018 r. pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.</p>

		<p>4. Uwaga do art. 1 projektu ustawy.</p> <p>Jeżeli projektodawca nie uwzględni ww. uwag, proponuje się w art. 61a następujące brzmienie ust. 1:</p> <p>„1. Pielęgniarka i położna podnoszącej kwalifikacje zawodowe w formach innych niż określone w art. 66 ust. 1, zgodnie z zakresem obowiązków wykonywanych na danym stanowisku pracy, <u>może być udzielony</u>, na jej wniosek i za zgodą pracodawcy, urlop szkoleniowy w wymiarze 6 dni roboczych rocznie, płatny według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Termin „przystępuje” oznacza świadczenie obligatoryjne.</p> <p>Ponieważ to pracodawca ponosi wymierne koszty związane z udzieleniem urlopu szkoleniowego, powinien mieć swobodę, w miarę możliwości organizacyjnych oraz posiadanych środków finansowych, decydowania, czy i w jakim wymiarze, udzielić proponowanego urlopu szkoleniowego.</p>	<p>4. Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wprowadzenie w art. 61a ust. 1 projektowanej regulacji zwrotu: „może być udzielone” nie ma uzasadnienia legislacyjnego, ponieważ projektowana regulacja nie ma charakteru obligatoryjnego. W powyższym przepisie wskazano, że urlop szkoleniowy przysługuje „za zgodą” pracodawcy, co oznacza, że decyzja o udzieleniu tego urlopu pielęgniarce lub położnej należy ostatecznie do pracodawcy.</p>
12	Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego	<p>Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego pragnie zwrócić uwagę, że projektowane zmiany legislacyjne spowodować mogą znaczne obciążenie organizacyjne oraz finansowe dla wielu podmiotów leczniczych. Uchwalenie przepisu, pozwalającego na udzielanie dodatkowego, płatnego, 6-dniowego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek – jakkolwiek zrozumiałe w kontekście poprawy dostępności do podnoszenia kwalifikacji przez powyższą grupę zawodową – spowoduje problemy z zapewnieniem obsad pielęgniarskich w podmiotach leczniczych, a w wielu przypadkach – konieczność zwiększenia zatrudnienia, w celu zachowania ciągłości udzielania świadczeń. Fakt ten, w powiązaniu z deficytem zatrudnienia wśród pielęgniarek i położnych oraz pogłębiającym się problemem dramatycznego braku personelu pielęgniarskiego na rynku pracy stanowić będzie zatem znaczne obciążenie dla szpitali oraz skutkować może pogarszaniem się dostępności do świadczeń zdrowotnych dla pacjentów.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Podmiotem, który poniesie koszty związane z nieobecnością w pracy pielęgniarki lub położnej przebywającej na urlopie szkoleniowym, będzie pracodawca, u którego jest zatrudniona pielęgniarka lub położna.</p> <p>Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który przed jego udzieleniem powinien uwzględnić swoje możliwości organizacyjne, kadrowe i finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p> <p>Niemniej jednak, należy wziąć pod uwagę obowiązujące regulacje prawne dotyczące finansowania ochrony zdrowia w latach 2018-2023. Zgodnie z art. 131c ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2014 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.), który określa, iż na finansowanie ochrony zdrowia przeznaczać się będzie corocznie środki finansowe w wysokości nie niższej niż 6% produktu krajowego brutto.</p> <p>Wspomniany wzrost nakładów pozwoli na stopniową poprawę sytuacji finansowej podmiotów, w tym m. in. sfinansowanie kosztów związanych z dodatkowym urlopem szkoleniowym.</p>
13	Związek Powiatów Polskich	<p>1. Uwaga ogólna:</p> <p>Z uwagi na fakt, że projekt jest równolegle w trakcie konsultacji społecznych już na tym etapie procesu legislacyjnego wskazujemy, że ewentualne wykreślenie z projektowanego przepisu zgody pracodawcy na jego udzielenie będzie różnoznaczny z negatywną opinią do tego projektu ze strony Związku Powiatów Polskich.</p> <p>2. W miejsce fragmentu „urlopu szkoleniowego w wymiarze 6 dni roboczych” wprowadzenie zapisy „urlopu szkoleniowego w wymiarze do 6 dni roboczych”</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Wątpliwości budzi zawarte w OSR zdanie, że regulacja ma charakter nieobligatoryjny. Przy obecnym brzmieniu trudno z tym stwierdzeniem się zgodzić.</p>	<p>1. Uwaga uwzględniona.</p> <p>2. Uwaga uwzględniona.</p>

	<p>Zwracamy uwagę, że np. urlop wypoczynkowy też udzielany jest za zgodą pracodawcy ale ma on obligatoryjny charakter. Proponujemy zatem aby doprecyzować, że 6 dni to maksymalny wymiar płatnego urlopu szkoleniowego.</p> <p>3. OSR – Podmioty na które oddziałuje projekt. W OSR pominięto inne niż podmioty lecznicze jednostki, w których zawód wykonują pielęgniarki – zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, w tym domy pomocy społecznej.</p> <p>4. Brak jest oceny skutków finansowych regulacji. Niezrozumiałym jest zapis zawarty w OSR, że skutki są trudne do oszacowania m.in., z uwagi na różną liczbę pielęgniarek i położonych zatrudnionych w danym podmiocie. Przypominamy, że w OSR skutki szacuje się globalnie.</p> <p>Uzasadnienie: Zgodnie z raportem Ministerstwa Zdrowia „Normy zatrudnienia pielęgniarek i położnych. Ocena skutków zmian do wykazu świadczeń gwarantowanych” z września 2017 roku, ogólna liczba pielęgniarek w Polsce wynosi 203,3 tys., w tym liczba pielęgniarek zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z NFZ w badanych zakresach świadczeń wynosi 117,4 tys. Natomiast ogólna liczba położnych w Polsce wynosi 36,4 tys., w tym liczba pielęgniarek zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z NFZ w badanych zakresach świadczeń wynosi 15,4 tys. W związku z powyższym ogólna liczba położnych i pielęgniarek, które obejmie proponowany projekt ustawy zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z NFZ wynosi 132,8 tys. Przyjmując, że średnie wynagrodzenie pielęgniarki w sektorze publicznym wynosi ok. 4 176,3 zł, według danych GUS z struktury wynagrodzeń wg. zawodów w październiku 2016 r., dodając do kwoty tej 20% narzut pracodawcy, otrzymujemy kwotę 5 011,56 zł, przyjąwszy, iż miesiąc ma 20 dni roboczych, dzienna kwota wynagrodzenia pielęgniarki wynosi 250,58 zł, co w przeliczeniu na średni dzienny wymiar pracy (8h) daje nam kwotę wynagrodzenia 31,3 zł na godzinę. Jeżeli chodzi natomiast o położne to kwota średniego wynagrodzenia położnej zatrudnionej w sektorze publicznym wynosi 4 139,49 zł (według tego samego raportu), dodając do tej kwoty 20% narzut pracodawcy, otrzymujemy kwotę 4 967,39 zł, zakładając, że miesiąc ma 20 dni roboczych otrzymujemy kwotę 248,37 zł, co w przeliczeniu na średni dzienny wymiar pracy daje nam kwotę wynagrodzenia 31,05 zł za godzinę.</p> <p>5. Brak oceny skutków finansowych regulacji, wynikających z potrzeby zastępstwa za pielęgniarkę/położną, przebywającą na urlopie szkoleniowym. Brak wskazania źródeł pokrycia skutków finansowych po stronie podmiotów leczniczych oraz innych podmiotów zatrudniających pielęgniarki.</p> <p>Uzasadnienie: Przyjmując uprzednio wyliczoną kwotę średniego dziennego wynagrodzenia dla</p>	<p>3. Uwaga uwzględniona.</p> <p>4. Uwaga uwzględniona. W pkt 6 Oceny Skutków Regulacji uzupełniono informację w zakresie szacunkowych skutków finansowych sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa, w związku z projektowana ustawą. Prognozuje się, iż przedmiotowe koszty pracodawców z tytułu nieobecności pracownika w pracy mogą wynieść 46,9 mln zł rocznie, w tym 1,5 mln dla pracodawców z sektora finansów publicznych. Na podstawie danych otrzymanych z Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych (stan na koniec 2018 r.) przyjęto, iż średnio 33.201 pielęgniarek i położnych skorzysta z urlopu szkoleniowego w wymiarze do 6 dni roboczych, w ciągu roku, z tytułu uczestnictwa w np. szkoleniach, konferencjach, warsztatach, sympozjach i zjazdach (12,8% aktywnych zawodowo pielęgniarek i położnych). Do ww. wyliczeń przyjęto średnie miesięczne wynagrodzenie pielęgniarki i położnej w wysokości 4.131,88 zł brutto (źródło: GUS – październik 2016 r.), co w przeliczeniu na dzień pracy wynosi 235,40 zł brutto brutto (wraz z pochodnymi pracodawcy). Do wyliczenia skutków dla budżetu państwa (0,6 mln rocznie) przyjęto, iż z 3.222 pielęgniarek i położnych zatrudnionych w jednostkach budżetowych skorzysta z dodatkowego urlopu szkoleniowego (w wymiarze do 6 dni roboczych w ciągu roku) - 12,8% uprawnionych osób. Do wyliczenia skutków dla jednostek samorządu terytorialnego (0,9 mln rocznie) przyjęto, iż z 5.154 pielęgniarek i położnych zatrudnionych w Urzędach Marszałkowskich i Domach Pomocy Społecznej skorzysta z dodatkowego urlopu szkoleniowego (w wymiarze do 6 dni roboczych w ciągu roku) - 12,8% uprawnionych osób. Założono, iż liczba pielęgniarek i położnych korzystających z urlopu szkoleniowego nie zmieni się w kolejnych latach obowiązywania przedmiotowej regulacji.</p> <p>5. Uwaga uwzględniona. Decyzja o udzieleniu urlopu szkoleniowego należy ostatecznie do pracodawcy, który uwzględni swoje możliwości organizacyjne, kadrowe (np. możliwość zastępstwa za pielęgniarkę przebywającą na urlopie szkoleniowym) a przede wszystkim finansowe w celu zapewnienia ciągłości realizacji świadczeń zdrowotnych.</p>
--	---	---

		<p>pielęgniarki-250,58 zł i dla położnej 248,37 zł oraz liczbę pielęgniarek zatrudnionych w podmiotach realizujących umowę z NFZ- 117,4 tys., i położnych-36,4 tys. Zakładając, że każda z osób uprawnionych wykorzysta 6 dni urlopu szkoleniowego. To koszty zastępstwa jakie podmioty realizujące umowę z NFZ, będą musiały ponieść w związku z wprowadzeniem regulacji wynoszą kolejno dla pielęgniarek 176 508 552 zł i położnych 22 949 388 zł, co daje nam w sumie kwotę 199 457 940 zł, wydatków jakie należy ponieść w związku z obowiązkiem zapewnienia zastępstwa za pielęgniarki/ położne korzystające z prawa do urlopu szkoleniowego w proponowanym przez projektodawcę wymiarze 6 dni roboczych.</p>	
Zamiana dotycząca kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej			
1	<p>Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Wydział Nauk o Zdrowiu</p>	<p>1. Uwaga dotycząca przepisu art. 1 pkt 1 w zakresie art. 54 ust. 4 projektu ustawy. W poniższym fragmencie pojawił się błąd. „(...)”, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej”, (...). Powinno być: „przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie <u>stacjonarnej</u>”.</p> <p>2. UM w Poznaniu nie popiera proponowanej zmiany w projekcie. Uzasadnienie: 1) na studiach niestacjonarnych nie będzie możliwe zrealizowanie obowiązującego programu kształcenia w czasie 3 lat, co spowoduje konieczność wydłużenia studiów i zwiększenie kosztów kształcenia; realizowanie kształcenia praktycznego, stanowiącego ½ całości programu kształcenia (wg obowiązującego standardu) w formie niestacjonarnej (godziny popołudniowe, soboty, niedziele) utrudniłoby realizację efektów kształcenia w zakresie umiejętności praktycznych, co znacznie obniży jakość kształcenia.</p>	<p>1. Uwaga uwzględniona</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p>

			<p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
2	<p>Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, Wydział Nauk o Zdrowiu</p>	<p>Uwaga dotycząca przepisu art. 1 pkt 1 w zakresie art. 54 ust. 4 projektu ustawy. Proponowana zmiana gwarantuje, że treści programowe studiów pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo prowadzonych w formie niestacjonarnej oraz <u>czas trwania i liczba godzin na tych studiach będą takie same, jak dla studentów prowadzonych w formie stacjonarnej.</u> Nie ma możliwości, aby tak dużą liczbę godzin (4720 godz.) wg standardów kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo można byłoby przeprowadzić w systemie sobotnio – niedzielnym. Aby było to możliwe, studia te musiałyby trwać ok. 10 semestrów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i</p>

			Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.
3	Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach, Wydział Nauk o Zdrowiu w Katowicach	W propozycji zmian przepisu art. 1 pkt 1 w zakresie art. 54 ust. 4 projektu ustawy pojawił się błąd polegający na dwukrotnym użyciu słowa „niestacjonarnej”. Analogicznie do art. 55 ust. 1, powyższy zapis powinien mieć brzmienie: „Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej (...)”.	Uwaga uwzględniona
4	Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum Wydział Nauk o Zdrowiu	1. Studia pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo są obecnie prowadzone w formie stacjonarnej. UJ Collegium Medicum proponuje utrzymanie obecnie obowiązujących regulacji i nie rekomenduje wprowadzania formy niestacjonarnej dla studiów pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo. Uzasadnienie: 1) zbyt duża liczba godzin określona w standardach kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo do realizacji w formie niestacjonarnej, co skutkuje wydłużeniem czasu kształcenia; 2) zbyt duże koszty kształcenia na obu kierunkach i poziomach kształcenia ok. 25 tys./rok – wątpliwe pozyskanie kandydatów na studia pierwszego stopnia; 3) obniżenie jakości kształcenia na wymienionych kierunkach studiów; 4) zwiększenie liczby kształconych przy 60 % absolwentów podejmujących kształcenie na tych kierunkach nie rozwiąże problemu deficytów kadry; 5) konieczne jest podjęcie działań systemowych zachęcających absolwentów do podejmowania pracy w zawodzie w Polsce.	1. Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne

		<p>2. Uwaga o charakterze redakcyjnym w art. 1 pkt 1 w zakresie art. 54 ust. 4 projektu ustawy (wiersz czwarty i piąty): Obecne brzmienie przepisu: „...niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzących w formie niestacjonarnej...”. Zapewne chodziło o brzmienie przepisu: „...niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzących w formie stacjonarnej...”</p>	<p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p> <p>2. Uwaga uwzględniona</p>
5	<p>Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie</p>	<p>1. Realizacja programu kształcenia na kierunku pielęgniarstwo obejmującego 4730 godzin w trybie stacjonarnym jest bardzo trudne w systemie zajęć 5 dni w tygodniu i maksymalnym tygodniowym 40 godzinnym obciążeniu dla studenta. Przy takim obciążeniu studenta nie istnieje możliwość zrealizowania tego wymiaru godzin w trybie zjazdowym (piątkowo-sobotnio-niedzielnym), ponieważ założenie studiów niestacjonarnych ma dotyczyć osób pracujących. Zgodnie z założeniami ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) realizacja studiów niestacjonarnych ma odbywać się w formie zjazdowej (taka jest intencja - umożliwienie podjęcia nauki przez osoby pracujące). W takim trybie nie jest możliwe również zrealizowanie zajęć praktycznych, które są częścią standardu kształcenia. Nawiązując do informacji o kierunku lekarskim (kształcenie na studiach niestacjonarnych) podanego jako wzorzec, należy wziąć pod uwagę, że studia na tym kierunku odbywają się w trybie dziennym, bardzo często w połączeniu z grupami studentów studiów stacjonarnych, są realizowane od poniedziałku do piątku bez systemu zjazdowego. Obecna nomenklatura dla studiów niestacjonarnych na kierunku lekarskim to studia stacjonarne płatne (ponad 50% zajęć w kontakcie z nauczycielem). Wprowadzenie studiów niestacjonarnych dla kierunku pielęgniarstwo i położnictwo spowoduje znaczące obniżenie jakości kształcenia, gorsze przygotowanie pielęgniarek i położnych, co przełoży się na pogorszenie bezpieczeństwa pacjenta, niższą jakość opieki i zwiększenie niezadowolonych społeczeństwa.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o</p>

		<p>Reasumując, realizacja studiów niestacjonarnych dla kierunku pielęgniarstwo i położnictwo adresowanych dla osób pracujących w sesjach piątkowo – niedzielnych przy konieczności opanowania wszystkich efektów i treści kształcenia jest niemożliwe do zrealizowania.</p> <p>2. W nawiązaniu do możliwości realizacji studiów przez osoby pracujące w innych grupach zawodowych, np. ratownik medyczny, opiekun medyczny osoby wykonujące takie zawody medyczne pracują najczęściej w dyżurach 12 godzinnych, w związku z tym nie jest możliwy ich pełen udział w zajęciach dydaktycznych prowadzonych w trybie zjazdowym. Dla tych zawodów należy przemyśleć opracowanie projektu studiów o charakterze pomostowym. Taki system nauczania przyczyni się do zwiększenia liczby osób zainteresowanych studiami dla kierunku pielęgniarstwo.</p>	<p>szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
6	<p>Collegium Medicum Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie</p>	<p>CM UWM w Olsztynie popiera inicjatywę kształcenia pielęgniarek i położnych na studiach pierwszego stopnia w formie niestacjonarnej, ale tylko w formie studiów pomostowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej</p>

			<p>niż odpowiednie studia stacjonarne</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
7	<p>Warszawski Uniwersytet Medyczny</p>	<p>Specyfika kształcenia na kierunkach medycznych, w tym na kierunku pielęgniarstwo wymaga kształcenia ciągłego, w szczególności praktycznego. Dlatego wszystkie zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe są zblokowane, tj. odbywają się przez kolejne dni tygodnia. Pozwala to studentom na obserwację przebiegu choroby w czasie i krytyczną ocenę podejmowanych działań medycznych w kolejnych dniach. Zdecydowana większość procedur medycznych wykonywanych w jednostkach ochrony zdrowia odbywa się planowo, od poniedziałku do piątku. W dni wolne od pracy, jednostki te pracują w systemie dyżurowym, przy zdecydowanie mniejszej obsadzie medycznej.</p> <p>Planowanie zajęć w dniach od piątku do niedzieli uniemożliwi faktyczne prowadzenia zajęć w trybie stacjonarnym i uzyskiwanie zaplanowanych efektów kształcenia. W związku z powyższym propozycję zmian przedstawioną w projekcie WUM ocenia krytycznie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne. Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej</p>

			<p>Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
8	<p>Krajowy Konsultant w dziedzinie pielęgniarstwa geriatrycznego</p>	<p>Za uzasadnione należałoby uznać zwiększenie możliwości kształcenia w zawodzie pielęgniarki, poprzez stworzenie formy studiów niestacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku kształcenia pielęgniarstwo i poszerzenie w ten sposób oferty edukacyjnej, z założeniem, że studia te nie będą odbiegać od zakresu programowego studiów stacjonarnych, włączając w to również zajęcia praktyczne. Preferowaną jednak formą prowadzenia studiów powinna być forma stacjonarna. Stąd propozycja, aby w projekcie ustawy wyraźnie zaznaczyć, że forma niestacjonarna powinna być dopuszczona w ograniczonym zakresie, w postaci przepisów w przykładowym brzmieniu: „Liczba osób kształconych w formie niestacjonarnej nie powinna być przekraczać 30% liczby kształconych w formie studiów stacjonarnych”. Taki przepis mógłby uchronić przed praktyką preferencji przez uprawniony podmiot prowadzenia kształcenia w formie niestacjonarnej. Jednocześnie, należałoby podjąć dialog z uczelniami, aby sformułowały w zasadach rekrutacji preferencje dla osób, które ukończyły kształcenie w uczelniach na innych kierunkach medycznych lub w szkołach prowadzących kształcenie w zawodach medycznych gdyż najbardziej pożądanymi uczestnikami studiów byłiby absolwenci kierunków medycznych takich, jak: położnictwo, fizjoterapeuta, ratownictwo medyczne, dietetyka, zdrowie publiczne oraz opiekunowie medyczni.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy</p>

			uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.
9	Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa pediatricznego	<p>1. Obecnie kształcenie pielęgniarek odbywa się tylko w formie studiów stacjonarnych wg standardu kształcenia zgodnego z dyrektywami unijnymi, określonego w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunku studiów: lekarski, lekarsko-dentystyczny, farmacji, pielęgniarstwa, położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345). Kształcenie pielęgniarek na studiach pierwszego stopnia ma profil praktyczny, a liczba godzin i zajęć praktycznych nie może być mniejsza niż 4720. Aby zrealizować program kształcenia i osiągnąć założone efekty kształcenia, studenci pielęgniarstwa w ciągu 6 semestrów odbywają kształcenie we wszystkie robocze dni tygodnia, zaś zajęcia praktyczne odbywają się w godzinach pełnej ordynacji w oddziałach szpitalnych, gdyż studenci muszą nabyć umiejętności wykonywania licznych procedur, które realizowane są w dni robocze w godzinach normalnej ordynacji.</p> <p>2. Wdrożenie kształcenia pielęgniarek i położnych w formie studiów niestacjonarnych uniemożliwi studentom osiągnięcie założonych standardem umiejętności w praktycznym realizowaniu licznych procedur medycznych. Poza tym wymagana ilość godzin dydaktycznych do zrealizowania wymusi wydłużenie cyklu kształcenia, co nie stanie się atrakcyjne dla studentów, ani dla systemu.</p> <p>3. Zwiększenie liczby przyjmowanych kandydatów na kierunki pielęgniarstwo i położnictwo, nie powinno odbywać się kosztem wprowadzania formy studiów niestacjonarnych, gdyż obniży to jakość kształcenia i merytoryczny poziom przygotowania przyszłych kadr pielęgniarskich.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków</p>

			<p>studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
10	<p>Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa</p>	<p>Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa negatywnie opiniuje propozycję zmian w projekcie ustawy w zakresie możliwości prowadzenia studiów I stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zbyt duża liczba godzin określona w standardach kształcenia do realizacji w formie niestacjonarnej, co skutkowało by znacznym wydłużeniem czasu kształcenia; 2) zbyt duże koszty kształcenia na obu kierunkach i poziomach kształcenia ok.25 tys./rok – wątpliwe pozyskanie kandydatów na studia; 3) obniżenie jakości kształcenia na wymienionych kierunkach studiów; 4) konieczne jest podjęcie działań systemowych zachęcających wszystkich absolwentów do podejmowania pracy w zawodzie w Polsce. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla</p>

			<p>kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
11	<p>Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa przewlekłe chorych i niepełnosprawnych</p>	<p>Obecny system kształcenia na kierunku pielęgniarstwo oparty jest o wytyczne zawarte w dyrektywach UE: 36/2005/We oraz 55/2103/UE, na bazie którego powstały akty prawne, m.in. ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 123 i 650) wraz aktami wykonawczymi do tej ustawy. Ponadto, system kształcenia pielęgniarek określa standard kształcenia, który zawarty jest w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunku studiów: lekarski, lekarsko-dentystyczny, farmacji, pielęgniarstwa, położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345). W ramach tego standardu program kształcenia obejmuje 4720 godzin nauki.</p> <p>Obowiązująca ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej uwzględnia tylko faktycznie tryb stacjonarny dla studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo (art. 54 pkt 4). Warto wspomnieć, że wytyczne zawarte w standardzie kształcenia na kierunku pielęgniarstwo nie ograniczają uczelni w zakresie organizacji zajęć w czasie dogodnym dla osób pracujących, albowiem nie wskazują dni tygodnia ani godzin przed i popołudniowych do realizacji procesu kształcenia. Obecnie niektóre uczelnie realizują zajęcia w dogodnym czasie dla osób pracujących zwłaszcza w przypadku zawodów medycznych takich jak ratownik medyczny, opiekun medyczny, położna, gdzie zajęcia teoretyczne odbywają się np. od piątku do niedzieli w systemie weekendowym lub w godzinach popołudniowych codziennie od 15.00. Innym przykładem jest wyjście uczelni kształcących na kierunku pielęgniarstwo naprzeciw oczekiwaniom systemu opieki zdrowotnej oczekującym na kadrę pielęgniarską i stworzyło program sprzyjający kształceniu dwuzawodowemu osób pracujących poprzez wyrażenie zgody na tzw. tor indywidualnej organizacji studiów.</p> <p>Aktualnie przepisy prawne dają uczelniom autonomię w zakresie organizacji procesu kształcenia na studiach stacjonarnych i jego dostosowania do potrzeb osób pracujących. Tym bardziej, że bez względu na tryb kształcenia konieczne jest zrealizowanie wszystkich wymogów określonych w standardzie kształcenia dla kierunku pielęgniarstwo.</p> <p>Propozycja Ministerstwa Zdrowia w sprawie wdrożenia działań w ramach projektu finansowanego ze środków UE, jest dobrym kierunkiem. Można byłoby także wprowadzić studia pomostowe (dla osób posiadających już tytuł licencjata położnictwa, licencjata zdrowia publicznego, licencjata ratownictwa, czy pedagogiki) taki sposób mógłby przyczynić się do wejścia do systemu szybciej i większej grupy absolwentów.</p> <p>Ponadto można pochylić się nad poszerzeniem kształcenia już będących w systemie opiekunów medycznych, którzy posiadają wykształcenie średnie z maturą, uzupełniając im godziny kształcenia do 4700 zgodnie ze standardem kształcenia pielęgniarek. To kolejne co najmniej o rok skrócenie kształcenia i szybsze wejście do systemu pielęgniarki.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnie będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>

12	Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego	Mając na uwadze nowe rozwiązanie – kształcenie pielęgniarek i położnych w systemie niestacjonarnym zaproponowana zmiana w projekcie ustawy zwiększy dostępność do kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo. Możliwość odbycia studiów w systemie zaproponowanym w projekcie ułatwi podjęcie decyzji o wyborze studiów osobom niezdecydowanym. Podjęcie pracy zarobkowej z jednoczesną możliwością zdobywania nowego zawodu pielęgniarki lub położnej z pewnością przyczyni się do zwiększenia liczby pielęgniarek i położnych w naszym kraju. Dlatego też proponowana zmiana jest słuszna i przyniesie korzyści w postaci dopełnienia brakującej kadry w systemie ochrony zdrowia w Polsce.	Uwaga zasadna
13	Kolegium Pielęgniarek i Położnych Rodzinnych w Polsce	1. Kolegium Pielęgniarek i Położnych Rodzinnych odrzuca w całości projektowane zmiany. Kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej powinno być rzetelne i powinno dawać rękojmię należytego przygotowania do wykonywania tego zawodu. Wprowadzenie niestacjonarnego trybu kształcenia nie zagwarantuje z pewnością dobrego przygotowania do wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej. Wprawdzie potrzebna jest na rynku większa ilość pielęgniarek, ale nie może odbyć się to kosztem jakości udzielanych świadczeń. Najważniejsze jest bowiem, aby pacjent miał zagwarantowane świadczenia zdrowotne na najwyższym poziomie. Na studiach stacjonarnych odbywa się dużo zajęć praktycznych, które są podstawą należytego wykonywania zawodu, na studiach niestacjonarnych takich zajęć będzie znikoma ilość. Zdaniem Kolegium proponowane zmiany mogą ewentualnie wpłynąć na ilość pielęgniarek na rynku usług medycznych, ale jednocześnie mogą spowodować że udzielane świadczenia zdrowotne nie będą wysokiej jakości, co w efekcie negatywnie może odbić się na życiu i zdrowiu pacjentów.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne. Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy

		<p>2. Propozycja wprowadzenia zmiany art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. Obecnie art. 12 ust. 2 brzmi: „Pielęgniarka i położna mogą odmówić wykonania zlecenia lekarskiego oraz wykonania innego świadczenia zdrowotnego niezgodnego z ich sumieniem lub z zakresem posiadanych kwalifikacji, podając niezwłocznie przyczynę odmowy na piśmie przełożonemu lub osobie zlecającej, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1.” Proponowane brzmienie art. 12 ust. 2: „Pielęgniarka i położna mogą odmówić wykonania zlecenia lekarskiego lub udzielania innych świadczeń zdrowotnych podając niezwłocznie przyczynę odmowy na piśmie przełożonemu lub osobie zlecającej, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1.”</p> <p>Obecne brzmienie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej jest daleko ograniczające samodzielność zawodową pielęgniarek i położnych. Przede wszystkim pielęgniarka i położna ma możliwość odmowy wykonania zlecenia (jednorazowego) lub wykonania innego świadczenia zdrowotnego (też jednorazowego, pojedynczego) powołując się jedynie na niezgodność z sumieniem lub zakresem posiadanych kwalifikacji. W sytuacji, gdy lekarze mają generalną możliwość nie podjęcia lub odstąpienia od leczenia pacjenta bez ograniczenia rodzaju powodów dla których odmawia. Jedynie lekarz będący w stosunku pracy lub służby może odstąpić od leczenia jeśli ma ważne powody, co jest pojęciem znacznie szerszym niż niezgodność z sumieniem czy kwalifikacjami (art. 38 ust. 1 i 3 ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry – Dz. U. z 2018 r. poz. 617, z późn zm.). Ponadto, pielęgniarka i położna mogą jedynie odmówić wykonania pojedynczego zlecenia lub wykonania pojedynczego świadczenia, nie mają natomiast możliwości całkowitej rezygnacji z udzielania świadczeń w stosunku do konkretnego pacjenta (np. możliwość rezygnacji z zadeklarowanego pacjenta do pielęgniarkę/położną poz).</p> <p>Zdaniem Kolegium przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej powinien być znacznie szerszy i obejmować podobnie jak w przypadku lekarzy więcej sytuacji, które przecież w praktyce się zdarzają i utrudniają udzielanie świadczeń określonego pacjentowi (np. pacjent agresywny, arogancki, nie współpracujący itp.). Sytuacje takie nie mieszczą się w katalogu niezgodności z sumieniem lub kwalifikacjami, a mają istotne znaczenie w procesie udzielania świadczeń. W związku z powyższym Kolegium wnosi o wprowadzenie w/w zmiany w projektowanej ustawie.</p>	<p>szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona – wykracza poza zakres projektowanej regulacji</p>
14	<p>Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Pediatricznych</p>	<p>Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Pediatricznych w związku z projektem ustawy wyraża swój niepokój o poziom przygotowania praktycznego i nabytych w tym czasie umiejętności zawodowych pielęgniarek i położnych w trybie studiów zaocznych. Ilość godzin praktyk zawodowych w programie nauczania nie jest możliwa do wykonania przy jednoczesnym podjęciu pracy na pełen etat, przy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w</p>

		<p>założeniu takiego samego przedziału czasowego dla studiów dziennych i zaocznych. Stowarzyszenie obawia się obniżenia poziomu świadczonych usług pielęgniarskich na rzecz małego pacjenta.</p>	<p>formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
15	<p>Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Projekt ustawy poprzez wprowadzenie w art. 54 nowego brzmienia ust. 4, przewidującego możliwość prowadzenia studiów I stopnia w formie studiów niestacjonarnych stanowi poważne zagrożenie dla jakości kształcenia oraz gwarancji uzyskania wymaganych efektów kształcenia pielęgniarek i położnych. 2. Przedmiotowa propozycja nie wynika z rekomendacji wypracowanych przez 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w</p>

		<p>zespół rządowo-społeczny ds. Strategii na rzecz Pielęgniarstwa, który w okresie od maja do grudnia 2017 r. przygotował kierunkowe, jak i szczegółowe rozwiązania dotyczące niezbędnych zmian w obszarze kształcenia pielęgniarek i położnych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Przyjęcie proponowanego w projekcie rozwiązania w kontekście definicji studiów stacjonarnych określonej w przepisach ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) otwiera drogę do realizacji kształcenia w formie zjazdowej (a taka intencja – umożliwienie podjęcia nauki poprzez osoby pracujące) i obniżenia jakości kształcenia. 4. Nawiązując do kierunku lekarskiego (kształcenie na studiach niestacjonarnych) podanego jako wzorzec należy wskazać, że studia na tym kierunku odbywają się w trybie dziennym (często w grupach łączonych ze studentami studiów stacjonarnych), są realizowane od poniedziałku do piątku bez systemu zjazdowego. Obecna nomenklatura dla studiów niestacjonarnych na kierunku lekarskim to studia stacjonarne płatne (ponad 50% zajęć w kontakcie z nauczycielem). 5. Wymogi dotyczące standardu programowego na kierunku pielęgniarstwo (4730 godzin) są bardzo trudne do realizacji w obecnym standardzie 3-letnich studiów stacjonarnych, czyli dziennych (5 dni zajęć w godzinach 8-20) i dlatego trudno zgodzić się, że będzie to możliwe w warunkach studiów niestacjonarnych, adresowanych do osób pracujących, czyli w sesjach piątkowo-niedzielnich. 6. Niejasna jest również informacja zawarta w uzasadnieniu odnośnie możliwości zdobywania kwalifikacji pielęgniarskich przez inne zawody medyczne w trybie skróconego programu studiów, ponieważ w przedstawionym projekcie, nie ma przepisów przejściowych określających wprowadzenie pielęgniarskich studiów pomostowych dla kandydatów z innych zawodów medycznych. 7. Przyjmuje się w pełni argumentację przedstawioną przez Ministerstwo Zdrowia o konieczności podjęcia działań na rzecz zwiększenia liczby kształconych pielęgniarek, ale nie można zaakceptować propozycji rozwiązań, które skutkują kształceniem o obniżonej jakości. Dlatego też Towarzystwo w pełni odrzuca tę część nowelizacji, jako niezgodną z interesami pacjentów (zagrożenie bezpieczeństwa i jakości świadczeń pielęgniarskich) oraz interesami zawodu. Obniżenie standardów kształcenia przełoży się na obniżenie statusu zawodowego pielęgniarki w Polsce. 8. Towarzystwo wnioskuję o wprowadzenie przepisów umożliwiających pełne wdrożenie nowych samodzielnych kompetencji pielęgniarek w systemie opieki zdrowotnej poprzez ustawowe usankcjonowanie pielęgniarek o najwyższych kompetencjach klinicznych i zawodowych. Dotychczasowe przepisy zawarte w art. 15a ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej dotyczące samodzielnego ordynowania leków i wypisywania recept w celu kontynuacji leczenia są niepełne, ponieważ nie rozwiązują kwestii finansowania nowych zadań, statusu pielęgniarek w zespole terapeutycznym, czyli braku definicji nowego poziomu kompetencyjnego pielęgniarek. Sytuacja ta spowodowała symboliczne wykorzystanie nowych uprawnień przez pielęgniarki (kilkanaście tysięcy osób odbyło szkolenia, a pełne wykorzystanie uzyskanych uprawnień ogranicza się do bardzo wąskiej grupy). 	<p>formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p> <p>Uwagi 8 i 9 nieuwzględnione – wykraczają poza zakres regulacji</p>
--	--	--	--

		<p>9. Wykorzystując dorobek krajów o najwyższym poziomie rozwoju systemu opieki zdrowotnej, Towarzystwo wnioskuje o wprowadzenie nowego poziomu kompetencyjnego – pielęgniarstwa zaawansowanej praktyki. Zmiana ta pozwoli na wypełnienie rekomendacji europejskich w zakresie zdefiniowania ustawowego, trzech poziomów wykonywania praktyki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pielęgniarstwa ogólnej; 2) pielęgniarstwa specjalistki; 3) pielęgniarstwa zaawansowanej praktyki. <p>W związku z powyższym, Towarzystwo proponuje wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej, polegające na dodaniu po art. 15b nowego art. 15c w brzmieniu:</p> <p>„Art. 15c. 1. Pielęgniarka posiadająca kwalifikacje, umiejętności oraz doświadczenie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, może uzyskać tytuł pielęgniarstwa zaawansowanej praktyki (APN-Advansed Practice Nurse) w określonej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.</p> <p>2. W ramach samodzielnego wykonywania świadczeń zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych, pielęgniarstwo posiadające tytuł pielęgniarstwa zaawansowanej praktyki ma prawo samodzielnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzić proces diagnostyczny pacjentów; 2) prowadzić i monitorować terapię; 3) koordynować proces udzielania świadczeń zdrowotnych; 4) kierować pacjentów do innych rodzajów świadczeń. <p>3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki uzyskiwania tytułu pielęgniarstwa zaawansowanej praktyki, w tym wymagane kwalifikacje, umiejętności i doświadczenie; 2) wykaz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których można wykonywać zaawansowaną praktykę pielęgniarstwa; 3) szczegółowe uprawnienia pielęgniarstwa zaawansowanej praktyki w poszczególnych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których można wykonywać zaawansowaną praktykę pielęgniarstwa; 4) system rejestracji i nadzoru nad wykonywaniem zaawansowanej praktyki pielęgniarstwa <p>- kierując się obowiązkiem zapewnienia właściwej jakości świadczeń udzielanych przez pielęgniarstwa posiadające tytuł pielęgniarstwa zaawansowanej praktyki.”.</p> <p>Proponowane zmiany niosą istotne korzyści dla systemu ochrony zdrowia, przede wszystkim zapewnienia i poprawy dostępności do świadczeń zdrowotnych w deficytowych kadrowo dziedzinach opieki zdrowotnej, np.: POZ, opieka hospicyjna, terapia bólu, leczenie i monitorowanie pacjentów przewlekle chorych. Proponowana zmiana nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, ponieważ nie wprowadza nowych szkoleń, a jedynie pozwala na efektywne wykorzystanie kompetencji przez najlepsze pielęgniarstwa. Proponowanym rozwiązaniem organizacyjnym, które pozwalałoby na potwierdzenie kwalifikacji APN mógłby być system oceny kompetencji przez komisję złożoną z ekspertów klinicznych na poziomie centralnym. Przyjęcie nowelizacji pozwoliłoby na budowanie ścieżki kariery i zatrzymanie w systemie najlepszych młodych pielęgniarek.</p>	
--	--	---	--

16	Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstw ginekologicznego i położniczego	<p>Propozycja zmiany przepisów w brzmieniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 54 ust.4 - wydłużenie studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej do 7 semestrów; 2) w art. 55 ust.4 - wydłużenie studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej do 7 semestrów. <p>Wydłużenie studiów niestacjonarnych na kierunku pielęgniarstwo i na kierunku położnictwo powinno umożliwić pełną realizację treści programowych i zapewnić wysoką jakość kształcenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
17	Ogólnopolskie Stowarzyszenie Opiekunów Medycznych	<p>W art. 1 pkt 1 w zdaniu „(...) przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej (...)” pojawiła się pomyłka redakcyjna. Zdanie w tym przepisie powinno brzmieć: „(...) nie może być krótszy niż czas trwania studiów</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

		<p>prowadzonych w formie stacjonarnej (...). Umożliwienie podejmowania studiów w formie niestacjonarnej umożliwi podjęcie kształcenia osobom, które na obecną chwilę, z różnych przyczyn, nie są w stanie podjąć studiów dziennych. Będzie to również pozytywna zmiana dla osób wykonujących inny zawód medycznych (jak chociażby opiekunowie medyczni), którzy w ten sposób mogliby dalej się rozwijać, dla których forma stacjonarna studiów oznaczała by porzucenie pracy zawodowej. Zmiana ta może zatem pozytywnie wpłynąć na zwiększenie liczby pielęgniarek w Polsce co jest niezbędne by system opieki zdrowotnej mógł dalej funkcjonować. Niewątpliwie zmiana taka wymaga jednak nadzoru nad jakością kształcenia, tak by studencie mieli dostęp do jak najwyższej jakości kształcenia i byli jak najlepiej przygotowani do tego niezwykle ciężkiego zawodu, niezależnie od formy kształcenia.</p>	
18	Porozumienie Zielonogórskie	<p>Zmiana art. 54 ust. 4 wymaga poprawy, ponieważ aktualne brzmienie projektu ustawy wskazuje, iż czas trwania studiów niestacjonarnych nie może być krótszy od czasu studiów niestacjonarnych jest oczywiste. Zmiana redakcyjnej polegającej na zmianie sformułowania „studiów niestacjonarnych” na sformułowanie „studiów stacjonarnych”.</p>	Uwaga uwzględniona
19	Polskie Towarzystwo Położnych	<p>Wątpliwości budzi możliwość osiągnięcia przez absolwenta studiów niestacjonarnych wymaganych efektów kształcenia, które narzuca standard kształcenia. Ponadto, pod wątpliwość poddajemy również utrzymanie wysokiego poziomu i jakości kształcenia, zarówno teoretycznego jak i praktycznego. Rozwiązaniem byłoby wydłużenie kształcenia powyżej 3 lat, jednak spowodowałyby to obniżenie atrakcyjności kierunku.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne. Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie</p>

			<p>rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
20	<p>Klinika Intensywnej Terapii Kardiologicznej w Warszawie</p>	<p>W projektowanej ustawie w art. 1 ust. 1 w zakresie art. 54 ust. 4 ustawy pojawiła się nieścisłość dotycząca sformułowania „studia niestacjonarne”: Przepis art. 54 ust. 4 powinien brzmieć: „Studia o których mowa art. 52 ust 3 pkt 1 i art 53 ust 3 pkt 1 i 2 są prowadzone w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowane w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin, o której mowa w art. 52 ust 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2.”. Sekcja Pielęgniarstwa i Techniki Medycznej popiera możliwość kształcenia pielęgniarek i położnych w formie kształcenia stacjonarnego i niestacjonarnego. Kształcenie dla pielęgniarek i położnych pracujących w systemie zmianowym jest bardzo trudne i dla niektórych wręcz niemożliwe, dlatego ważne jest abyśmy stworzyli nie tylko dla nowych adeptów (ratownicy medyczni i opiekunki) pielęgniarstwa i położnictwa sprzyjające możliwości wykształcenia ale i dla pracujących już pielęgniarek i położnych możliwość uzupełnienia i uporządkowania wiedzy i praktyki i zdobycia dyplomu na studiach I i II stopnia w formie kształcenia w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Ważne jest aby studia dla pracujących pielęgniarek i położnych w formie niestacjonarnej ze względu na proponowane formy wynagrodzenia były studiami bezpłatnym o wyrówna poziom wykształcenia.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
21	<p>Ogólnopolskie Stowarzyszenie Instrumentariuszek</p>	<p>Studia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo powinny być studiami stacjonarnymi, bo tylko takie umożliwiają odbycie zajęć praktycznych w godzinach trwania dyżuru rannego (to jest do godziny 14.35), ponieważ w tych godzinach odbywa się większość czynności związanych z procesem pielęgnowania. Argument, że studia na kierunkach lekarskim i dentystycznym są prowadzone jako niestacjonarne jest słaby, ponieważ odnosi się do innej rzeczywistości prawnej, w jakiej znajdują się absolwenci kierunków: lekarskiego, stomatologii, pielęgniarstwa czy położnictwa. Otóż prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej otrzymują absolwenci kierunków, odpowiednio: pielęgniarstwo i położnictwo bez żadnych późniejszych egzaminów. Natomiast prawo wykonywania zawodu lekarza, czy lekarza dentystry absolwent otrzymuje po zdaniu odpowiednio Lekarskiego</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie sformułowania „niestacjonarne” użytego w art. 54 ust. 1. W pozostały zakresie uwagi nieuwzględnione Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie</p>

		<p>Egzaminu Końcowego lub Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego (art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza denty – Dz. U. z 2018 r. poz. 617, z późn zm.). Oznacza to, że absolwenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zanim otrzymają prawo wykonywania zawodu muszą zdać egzamin, który jest jednakowy dla absolwentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.</p> <p>W przypadku, gdyby przeważała opinia o konieczności wprowadzenia kształcenia pielęgniarzek i położnych również w formie niestacjonarnej Ogólnopolskie Stowarzyszenie Instrumentariuszek wnosi uwagi w następującym zakresie.</p> <p>Stasowane w projekcie ustawy określenie: „firma niestacjonarna” jest zbyt szerokie i obejmować może swym zakresem również e-learning i inne formy, które nie gwarantują rzetelnego przygotowania do zawodów pielęgniarstwa i położnictwa. Pojęcie „studia niestacjonarne” jest czytelne i nie umożliwia wprowadzania różnych „udogodnień” dydaktycznych.</p> <p>Ponadto, w art. 1 ust. 1 projektu ustawy pojawił się błąd logiczny (czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy od samego siebie, czyli czasu trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej. Dlatego też, aby uniknąć form kształcenia nie zapewniających odpowiednio przygotowania do zawodu pielęgniarstwa i położnictwa przepis powinien otrzymać brzmienie:</p> <p>„4. Studia, o których mowa (...) prowadzone są jako studia stacjonarne lub niestacjonarne. Treści programowe studiów stacjonarnych i studiów niestacjonarnych są takie same, przy czym czas trwania studiów niestacjonarnych nie może być krótszy niż czas trwania studiów stacjonarnych (...).</p> <p>Analogicznie powinien brzmieć zapis w art. 55 ust. 1 parkietu. Wówczas powinno być:</p> <p>„1 studia, o których mowa (...) prowadzone są jako studia stacjonarne lub niestacjonarne. Treści programowe studiów stacjonarnych i studiów niestacjonarnych są takie same, przy czym czas trwania studiów niestacjonarnych nie może być krótszy niż czas trwania studiów stacjonarnych.”.</p>	<p>zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
22	<p>Okręgowa Izba Zieleniarek i Położnych w Krośnie</p>	<p>Propozycja wprowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej jest dużym nieporozumieniem. Okręgowa Izba rozumie intencje, które spowodowały podjęcie takich kroków, ale zaproponowane zapisy i zmiany w systemie kształcenia polskich pielęgniarzek i położnych mogą skutkować dramatycznym obniżeniem jakości kształcenia. Ponadto, zakładając, że wprowadzenie studiów niestacjonarnych adresowane byłoby w większości do osób pracujących, to w jaki sposób student czynny zawodowo w ciągu wymaganego okresu pogodziłby pracę z zajęciami teoretycznymi i praktycznymi.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa, tj. kształcenie</p>

			<p>musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczególne efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
23	<p>Podkarpacka Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Przeworsku</p>	<p>Podkarpacka Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych w Przeworsku negatywnie ocenia przepisy projektowanej ustawy w części przewidującej możliwość odbycia studiów w formie niestacjonarnej.</p> <p>Ze zrozumieniem należy przyjąć racje, które spowodowały umieszczenie w projekcie ww. zmiany, jednakże zmiany te zestawiać trzeba z wymogami jakim powinny odpowiadać te studia i poziomem wiedzy i umiejętności jakie powinien posiadać ich absolwent.</p> <p>To porównanie wypada niekorzystnie dla zamierzonej noweli. Zakładając, że studia niestacjonarne adresowane być mają przede wszystkim do osób czynnych zawodowo, siłą rzeczy podnieść trzeba kwestię pogodzenia pracy i nauki w kontekście efektów kształcenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być</p>

			<p>organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), weryfikuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
24	<p>Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Poznaniu</p>	<p>1. W art. 1 pkt 1 w drugim zdaniu występuje omyłka pisarska, powinno być: „(...) niż czas trwania studiów prowadzonych w formie <u>stacjonarnej</u> (...)”.</p> <p>2. Okręgowa Izba stoi na stanowisku, że kształcenie do zawodów pielęgniarki i położnej nie powinno być prowadzone w formie niestacjonarnej. Z definicji „forma niestacjonarna” wynika, że jest to nauka bardziej samodzielna, bez nauczyciela”. Z doświadczenia wynika, iż najczęściej zajęcia prowadzone są w okresie piątek – niedziela, w pośpiechu, przemęczeniu po tygodniu pracy. Nie sprzyja to nauce, zwłaszcza do zawodów ukierunkowanych na pracę z drugim człowiekiem, w tym przypadku chorym, cierpiącym. W zdecydowanej większości krajów (poza dwoma w Europie) kształcenie w zawodach medycznych odbywa się w systemie stacjonarnym. Jeżeli celem ma być przekwalifikowanie innych zawodów, np. ratownika medycznego, to należałoby wziąć pod uwagę inną ścieżkę dostępną tylko dla zawodów medycznych, na której realizowano by przedmioty nie obowiązujące (lub w minimalnym zakresie) w kształceniu do pierwotnego zawodu. W opinii izby kształcenie na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo prowadzone w formie niestacjonarnej nie rozwiąże problemu niedoboru pielęgniarek, a jedynie może być przyczyną obniżonej jakości udzielanych świadczeń. Nasuwa się również pytanie, jak będą zorganizowane praktyki, skoro studenci będą osobami pracującymi w innych zawodach (praktyki popołudniu czy w weekendy).</p>	<p>1. Uwaga uwzględniona</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w</p>

			<p>miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
25	Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Lublinie	<p>Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Lublinie negatywnie opiniuje przesłany projekt ustawy dotyczący zapisu prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej. Członkowie Prezydium uważają, iż wprowadzenie do ustawy powyższej zmiany wpłynie negatywnie na jakość przygotowania absolwenta do wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej głównie z uwagi na zajęcia praktyczne i staże. Dlatego w ocenie Prezydium kształcenie pierwszego stopnia pielęgniarek i położnych powinno odbywać się tylko i wyłącznie w formie stacjonarnej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o</p>

			<p>szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
26	<p>Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Zamościu</p>	<p>Okręgowa Izba negatywnie opiniuje projekt ustawy. Izba nie widzi możliwości odbycia w trakcie studiów niestacjonarnych zajęć praktycznych i praktyk zawodowych.</p> <p>Jednocześnie w art. 1 pkt 1 w zakresie art. 54 ust. 4 projektowanej ustawy w drugim zdaniu występuje omyłka pisarska.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie art. 54 ust. 4 projektu.</p> <p>W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p>

			<p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
27	<p>Naczelnia Izba Pielęgniarek i Położnych</p>	<p>Kształcenie przeddyplomowe w zawodzie pielęgniarki i w zawodzie położnej jest obecnie prowadzone na studiach pierwszego stopnia w trybie stacjonarnym i drugiego stopnia w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym.</p> <p>Kierunek pielęgniarstwo i kierunek położnictwo mieszczą się w obszarze kształcenia z zakresu nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej. Studia na tych kierunkach mają profil praktyczny i trwają nie krócej niż 6 semestrów i nie mniej niż 4720 godzin. W ramach programu kształcenia (4720 godzin) student jest zobowiązany odbyć i zaliczyć efekty kształcenia w trakcie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zajęć teoretycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, seminaria itp); 2) 1100 godzin zajęć praktycznych (w salach symulacji medycznej oraz w warunkach rzeczywistych realizacji świadczeń zdrowotnych, głównie w podmiotach leczniczych); 3) 1200 godzin praktyk zawodowych w warunkach rzeczywistych realizacji świadczeń zdrowotnych, głównie w podmiotach leczniczych. <p>Zgodnie z zapisami standardu kształcenia uczelnia może realizować w wymiarze nie więcej niż 751 godzin bez udziału nauczyciela akademickiego w zakresie: nauk podstawowych i nauk społecznych - nie więcej niż 240 godzin; teoretycznych i praktycznych podstaw opieki pielęgniarskiej i opieki specjalistycznej; oraz pielęgniarstw klinicznych -nie więcej niż 511 godzin.</p> <p>Zaproponowane zmiany systemu kształcenia w przypadku studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i na kierunku położnictwo ze stacjonarnego na niestacjonarny w ocenie samorządu są niedopuszczalne z uwagi na brak możliwości spełnienia przez podmioty prowadzące kształcenie w zawodzie pielęgniarki, położnej w/w wymagań oraz nie gwarantują odbycia zajęć praktycznych i praktyk zawodowych w ciągłości które są niezbędne dla osiągnięcia przypisanych efektów kształcenia i muszą być prowadzone w dni powszednie ze względu na system pracy i realizację procedur zdrowotnych w podmiotach leczniczych.</p> <p>W związku z powyższym NRPiP dbając o należyte przygotowanie osób do wykonywania zawodu pielęgniarki i zawodu położnej wnosi o pozostawienie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i</p>

		<p>obecnych zapisów w ustawie iż studia pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i na kierunku położnictwo są prowadzone wyłącznie w trybie stacjonarnym.</p>	<p>Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
28	<p>Naczelna Izba Aptekarska</p>	<p>Naczelna Izba Aptekarska popiera stanowisko nr 17 Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych z dnia 15 maja 2018 r. w sprawie projektu zmiany ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa w zakresie kształcenia przeddyplomowego na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w</p>

			<p>rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
29	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych</p>	<p>Obecnie kształcenie na kierunku pielęgniarstwo jest regulowane prawem europejskim (Dyrektywa 36/2005/WE i Dyrektywa 55/2013/UE) oraz prawem krajowym (ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej oraz przepisy dotyczące szkolnictwa wyższego, a także sektora świadczeń zdrowotnych). Kierunek pielęgniarstwo mieści się w obszarze kształcenia z zakresu nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej. Studia na tym kierunku mają profil praktyczny i trwają nie krócej niż 6 semestrów i nie mniej niż 4720 godzin.</p> <p>W ramach programu kształcenia (4720 godzin) student jest zobowiązany odbyć i zaliczyć efekty kształcenia w trakcie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zajęć teoretycznych (wykłady, ćwiczenia, konsekwentora, seminaria, itp.), - 110 godzin zajęć praktycznych (w salach symulacji medycznej oraz warunkach rzeczywistych realizacji świadczeń zdrowotnych, głównie w podmiotach leczniczych), - 1200 godzin praktyk zawodowych w warunkach rzeczywistych realizacji świadczeń zdrowotnych, głównie w podmiotach leczniczych. <p>Zgodnie z zapisami standardu uczelnia może realizować w wymiarze nie więcej niż 751 godzin bez udziału nauczyciela akademickiego w zakresie :</p> <ul style="list-style-type: none"> - nauk podstawowych i nauk społecznych - nie więcej niż 240 godzin, - teoretycznych i praktycznych podstaw opieki pielęgniarstwa i opieki specjalistycznej oraz podstaw klinicznych - nie więcej niż 511 godzin. <p>Zapisy aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (uwzględniającej tylko tryb stacjonarny dla studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo) oraz wytyczne standardu kształcenia na kierunku pielęgniarstwo nie ograniczają uczelni w zakresie organizacji zajęć w czasie dogodnym dla osób pracujących, albowiem nie wskazującą dni tygodnia, ani godzin przed, czy popołudniowych do realizacji procesu kształcenia. Wskazana jest natomiast liczba semestrów, liczba godzin i liczba ECTS do realizacji w cyklu kształcenia dla osiągnięcia przypisanych efektów kształcenia.</p> <p>W chwili obecnej część uczelni w zakresie organizacji zajęć w czasie dogodnym dla osób pracujących realizuje zajęcia teoretyczne, np. od czwartku do niedzieli włącznie albo w godzinach popołudniowych codziennie od 15.00, wliczając również wybrane weekendy lub organizuje zajęcia teoretyczne w określonych zjazdach tygodniowych itp.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji,</p>

	<p>Ponadto uczelnie stosują także inne rozwiązania w ramach organizacji studiów stacjonarnych z uwzględnieniem potrzeb osób pracujących poprzez wyrażenie zgody na indywidualną organizację studiów. Natomiast kształcenie praktyczne w formie zajęć praktycznych i praktyk zawodowych dla osiągnięcia przypisanych efektów kształcenia musi odbywać się w dni powszednie ze względu na system pracy i realizowane procedury zdrowotnych w podmiotach leczniczych.</p> <p>W chwili obecnej część uczelni wydłużyła również czas trwania kształcenia do 7 semestrów.</p> <p>Brak jest również jednoznacznych definicji studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 12 i 13 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia stacjonarne to forma studiów wyższych, w której co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów, natomiast studia niestacjonarne to forma studiów wyższych, inna niż studia stacjonarne, wskazana przez senat uczelni. Przepis art. 166 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że studia licencjackie trwają co najmniej sześć semestrów.</p> <p>W związku z powyższym aktualne przepisy prawne dają uczelniom dużą autonomię w zakresie organizacji procesu kształcenia na studiach stacjonarnych i jego dostosowania do potrzeb osób pracujących. Tym bardziej, że bez względu na tryb kształcenia konieczne jest zrealizowanie wszystkich wymogów określonych w standardzie kształcenia dla kierunku pielęgniarstwo.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych w sposób negatywny opiniuje projekt nowelizacji ustawy. To, że obecne przepisy nie pozwalają na prowadzenie kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej było celowym zamierzeniem ustawodawcy, aby nie prowadzić do obniżenia poziomu kształcenia. Projekt ustawy przewiduje, że treści programowe studiów realizowanych w obu formach (stacjonarnej i niestacjonarnej) mają być takie same, a jednocześnie czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej (dodatkowo u projekcie ustawy dotyczącej zmiany art. 54 ust. 4 jest błąd w zapisie) i ma obejmować wymaganą dla studiów stacjonarnych liczbę godzin. W treści uzasadnienia wskazano, że wprowadzenie tej formy niestacjonarnej dla studiów pierwszego stopnia pozwoli podejmować kształcenie przede wszystkim przez osoby już obecnie pracujące, które chcą uzyskać nowe kwalifikacje zawodowe i podjąć pracę w zawodzie pielęgniarki i położnej. Ministerstwo Zdrowia zwraca uwagę, że odnotowuje się zainteresowanie kształceniem na kierunku pielęgniarstwo przez osoby wykonujące inne zawody medyczne np. ratowników medycznych, czy opiekunów medycznych. Ministerstwo Zdrowia zapomina jednak, że osoby te w większości pracują obecnie w systemie zmianowym, ponieważ podmioty lecznicze muszą zabezpieczać świadczenia zdrowotne przez 24 godziny dziennie przez 7 dni w tygodniu. Zatem możliwość organizacji trzyletnich studiów w systemie niestacjonarnym (sobotnio - niedzielny) spowoduje poważne zakłócenie w grafikach pracy tych osób.</p> <p>Ponadto OZZPiP nie wyobraża sobie w jaki sposób osoby te zaliczą w okresie 6</p>	<p>pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
--	--	---

		<p>semestrów wymaganą liczbę 2300 godzin zajęć praktycznych, bowiem te zajęcia muszą się odbywać w dni powszednie (gdzie jest wzmożona liczba zabiegów i udzielanych świadczeń, a także większa liczba personelu pielęgniarskiego, który może prowadzić praktyczną naukę zawodu), a nie w okresie dyżurów sobotnio niedzielnych.</p> <p>Praca świadczona przez ratowników medycznych, czy opiekunów medycznych nie jest tożsama z pracą pielęgniarek, co jest chyba oczywiste, zatem w żaden sposób nie można tych osób zwolnić lub specjalnie dla nich ograniczyć liczby godzin zajęć praktycznych. W tych warunkach nie jest możliwe prowadzenie studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej dla osób równocześnie pracujących w podmiotach leczniczych, bez równoczesnego znacznego wydłużenia liczny semestrów. Takie osoby nie będą mogły wypracować wymaganej liczby godzin praktyk zawodowych, chyba że szkoły wyższe, a także Ministerstwo Zdrowia milcząco akceptować będzie nieprawidłowości w potwierdzaniu obecności studentów studiów niestacjonarnych w odbywanych zajęciach praktycznych.</p> <p>Aby zwiększyć jednak zainteresowanie wykonywaniem zawodu OZZPiP podnosi, że można rozważyć możliwość wprowadzenia - w ramach projektu finansowanego ze środków UE - studiów pomostowych (dla osób posiadających tytuł licencjata położnictwa, licencjata zdrowia publicznego, licencjata ratownictwa) pozwalających na uzyskanie tytułu licencjata pielęgniarstwa, a tym samym prawne usankcjonowanie zaliczenia pewnej grupy zbieżnych efektów kształcenia na kierunkach o praktycznym profilu kształcenia w obszarze nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej. Takie rozwiązanie skróci czas wejścia do grupy zawodowej pielęgniarek absolwentów innych, wcześniej wymienionych kierunków studiów. Uczelnie posiadają doświadczenie w realizacji takiej formy studiów w związku z kształceniem pielęgniarek i położnych.</p>	
30	Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego	<p>Uwaga dotycząca przepisu art. 1 pkt 1.</p> <p>„art.1 pkt 1 (...)Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, z uwzględnieniem analogicznej liczby godzin i zakresu zajęć praktycznych do liczby godzin i zakresu zajęć praktycznych obowiązujących na studiach stacjonarnych,(...)”.</p> <p>Tożsama liczba godzin i zakres zajęć praktycznych na obu formach kształcenia gwarantuje należyłą jakość kształcenia skutkującą profesjonalnym przygotowaniem do zawodu pielęgniarki i położnej i wysoką jakością świadczonych usług w przyszłości.</p>	Uwaga uwzględniona
31	Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego	<p>W związku z proponowaną zmianą art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 123 i 650) pojawił się błąd edytorski w proponowanym zapisie:</p> <p>„4. Studia, o których mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt li 2, są prowadzone w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej i obejmuje liczbę godzin, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2.”;</p> <p>W opinii Urzędu Marszałkowego Województwa Opolskiego proponowany zapis powinien brzmieć:</p>	Uwaga uwzględniona

		„ 4. Studia, o których mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt li 2, są prowadzone w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2.”.	
32	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	W art. 1 ust. 1 zdaniu: „Treści programowe (...) w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów w formie niestacjonarnej...” powtarzający się na końcu wyraz „niestacjonarnej” należy zastąpić wyrazem „stacjonarnej”. W przedstawionym zdaniu wystąpił błąd pisarski – dwa razy użyto sformułowania odnoszącego się do studiów niestacjonarnych.	Uwaga uwzględniona
33	Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego	1. W projektowanej ustawie w art. 1 ust. 1 w zakresie art. 54 ust. 4 pojawił się błąd pisarski: „4 Studia o których mowa art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2 są prowadzone w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowane w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów w formie niestacjonarnej i obejmuje liczbę godzin, o której mowa w art. 52 ust 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2.”.	Uwaga uwzględniona
34	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	W proponowanej zmianie w treści art. 1 ust. 1 wystąpił błąd literowy (powtórzono 2 razy zapis „w formie studiów niestacjonarnych”, tj. ...„w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej...”). Propozycja zmiany brzmienia przepisu w art. 1 ust. 1 w zakresie art. 54 ust. 4 – zdanie drugie, w następującym brzmieniu: „Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2.”.	Uwaga uwzględniona
35	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	W art. 1 ust. 1 w drugim zdaniu nowelizowanego art. 54 ust. 4 projektu ustawy omyłkowo użyto sformułowania „niestacjonarnej”, zamiast „stacjonarnej”. Powyższe zdanie powinno otrzymać następujące brzmienie: „Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów w formie <u>stacjonarnej</u> i obejmuje liczbę godzin, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2.”.	Uwaga uwzględniona
	Opolski Urząd Wojewódzki w Opolu	Obowiązująca aktualnie ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej uwzględnia jedynie tryb stacjonarny dla studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo. W procesie kształcenia, bez względu na stacjonarny czy niestacjonarny tryb, konieczne jest zrealizowanie wymogów określonych w standardzie kształcenia dla kierunku pielęgniarstwo, określonym w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r w sprawie standardów kształcenia dla kierunku studiów: lekarski, lekarsko-dentystyczny, farmacji, pielęgniarstwa, położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345).	Uwaga uwzględniona

		<p>W związku z powyższym obowiązujące przepisy prawa pozwalają uczelniom na dowolną organizację procesu kształcenia na studiach stacjonarnych oraz dostosowanie tego procesu dla osób pracujących tj. w systemie niestacjonarnym (a więc proponowane zmiany do projektu ustawy już obowiązują).</p> <p>Wytyczne standardu kształcenia na kierunku pielęgniarstwo określają jedynie liczbę semestrów, godzin i liczbę ECTS do realizacji w danym cyklu kształcenia dla osiągnięcia efektów kształcenia. Natomiast w związku z brakiem określonej ilości godzin i dni tygodnia uczelnie posiadają dużą swobodę w organizacji zajęć min. dopasowując je do potrzeb grupy osób pracujących (prowadzone są m.in. indywidualne organizacje studiów).</p> <p>Należałoby rozważyć systemowe rozwiązanie mające na celu uzupełnienie braków kadrowych w grupie pielęgniarek, które polegałoby na wprowadzeniu możliwości uzyskania tytułu licencjata innym grupom zawodowym z obszaru nauk medycznych, nauk o zdrowiu, nauk o kulturze fizycznej (licencjat ratownictwa, zdrowia publicznego, itp.), która to umożliwi takim osobom uzyskanie tytuł licencjat pielęgniarstwa poprzez zaliczenia wcześniejszych treści modułowych i zbieżnych efektów kształcenia na tych kierunkach. Rozwiązanie takie umożliwiłoby w miarę sprawne „przekwalifikowanie” się osób z wykształceniem pokrewnym medycznym jako profesjonalnych pielęgniarek, a co się z tym wiąże pozwoliłoby na uzupełnianie braków kadrowych i luki pokoleniowej w grupie pielęgniarek. Działania takie mogłyby być prowadzone w ramach pozyskania środków funduszy unijnych (tak jak wcześniejsze studia pomostowe).</p>	
36	Wojewoda Lubuski	<p>1. Art. 54 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Studia, o których mowa w art. 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2, są prowadzone w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej. Treści programowe studiów realizowanych w obu formach są takie same, przy czym czas trwania studiów w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin, o której mowa w art.52 ust 52 ust. 3 pkt 1 i art. 53 ust. 3 pkt 1 i 2” , Zapis „czas trwania studiów w formie <i>niestacjonarnej</i> nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie <i>niestacjonarnej</i>” - proponowany w tym art. zapis jest niezgodny z uzasadnieniem do projektu lub jest to błąd redakcyjny.</p> <p>2. Proponuje się uzupełnić akt prawny o dodatkowe zapisy, np. : „Kształcenie pielęgniarki lub położnej na studiach pierwszego stopnia w formie niestacjonarnej będzie możliwe po złożeniu przez studenta pisemnej deklaracji, zobowiązującej po ukończeniu studiów do co najmniej 5- letniego zatrudnienia w podmiotach leczniczych działających na terenie Polski lub zwrotu kosztów związanych z fundowanym kształceniem”.</p> <p>W związku z faktem, że projektowana zmiana nie będzie powodować ponoszenia przez studentów kosztów związanych z ich kształceniem, a celem zmian jest zwiększenie dostępności studentów do kształcenia na tych kierunkach i pozyskanie kadry medycznej, zasadnym wydaje się, aby po ukończeniu studiów osoby takie były zobowiązane przynajmniej do minimalnego czasu odpracowania zainwestowanych w nich kosztów. W przeciwnym wypadku powinny ponosić konsekwencje dot. zwrotu środków poniesionych na ich edukację. Nie ma bowiem pewności, że proponowane rozwiązanie przyczyni się do</p>	<p>1. Uwaga uwzględniona</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600</p>

		<p>zwiększenia liczby pielęgniarek i położnych na terenie Polski, a wiąże się z dużymi obciążeniami finansowymi. Ponadto, ułatwić może również podnoszenie kwalifikacji osobom, które zechcą pracować w tym zawodzie poza granicami naszego kraju.</p>	<p>godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
37	<p>Wojewoda Dolnośląski</p>	<p>Uwagi złożone przez Panią dr n. med. Elżbietę Garwacką-Czachor - Konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa onkologicznego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) standard programowy kształcenia na kierunku pielęgniarstwo (4730 godzin) już obecnie - w realiach studiów dziennych (5 dni zajęć w tygodniu, w godzinach 8-20) jest bardzo trudny do realizacji, co w warunkach studiów niestacjonarnych, realizowanych przez osoby pracujące - od piątku do niedzieli - jestem przekonana, że będzie niemożliwe. Ponad to, takie kształcenie tworzy poważne zagrożenie dla jakości oraz gwarancji uzyskania wymaganych efektów kształcenia pielęgniarek i położnych, 2) niezrozumiała jest również informacja zawarta w uzasadnieniu odnośnie możliwości zdobywania kwalifikacji pielęgniarstkich przez inne zawody medyczne w trybie skróconego programu studiów, ponieważ brak w przedstawionym projekcie zapisów określających wprowadzenie pielęgniarstkich studiów pomostowych dla kandydatów z innych zawodów medycznych (czyli brak szczegółów, jak miałyby to wyglądać w praktyce). 3) trzeba dodać, że przedstawiony projekt nigdy nie był przedmiotem dyskusji w rządowo-społecznym Zespole ds. Strategii w pielęgniarstwie, a co za tym idzie, nie wynika z rekomendacji wypracowanych przez ten Zespół. Zespół zakończył 	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w</p>

	<p>prace w grudniu 2017 roku (pracował od maja) przygotowując m.in. kierunkowe działania na rzecz zmian w obszarze kształcenia pielęgniarek i położnych.</p> <p>4) podziela stanowisko Ministerstwa Zdrowia, że należy podjąć działania na rzecz zwiększenia liczby kształconych pielęgniarek, ale nie zgadzam się z proponowanymi rozwiązaniami, które skutkują obniżeniem jakości kształcenia.</p> <p>Podsumowując, uważam, że przedstawiony projekt ustawy należy odrzucić, jako niezgodny z interesami pacjentów (zagrożenie ich bezpieczeństwa) oraz niesłużący budowaniu prestiżu zawodu pielęgniarki w Polsce.</p> <p>II. Uwagi złożone przez Panią mgr Iwonę Pilarczyk-Wróblewską – Konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa diabetologicznego:</p> <p>Przygotowywana zmiana w projekcie ustawy, polegająca na wprowadzeniu kształcenia na studiach pierwszego stopnia pielęgniarek i położnych w formie studiów niestacjonarnych nie wpłynie na wzrost liczby studentów na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo oraz nie rozwiąże problemu braku pielęgniarek w systemie ochrony zdrowia, a tym samym nie poprawi jakości opieki nad chorymi w placówkach ochrony zdrowia. Zwiększenie zainteresowania tymi studiami jest możliwe tylko poprzez poprawę warunków pracy i płacy pielęgniarek i położnych. 50% zajęć na studiach pierwszego stopnia realizowana jest w formie zablokowanych zajęć praktycznych. Adresowanie studiów w formie niestacjonarnej do osób pracujących, chcących zmienić swoje kwalifikacje może uniemożliwić tym osobom odbycie zajęć praktycznych i praktyk zawodowych, które są niezbędne w nauce tego zawodu. Zrealizowanie na studiach niestacjonarnych tych samych treści kształcenia co na studiach stacjonarnych wymagałoby wydłużenia okresu studiów. Należy również zwrócić uwagę, że większość uczelni nie jest przygotowana do przyjęcia zwiększonej liczby studentów na w/w kierunkach i nie posiada odpowiedniej bazy dydaktycznej do realizowania zajęć praktycznych. Kształcenie pielęgniarek i położnych na studiach niestacjonarnych jest krzywdzące dla tego zawodu, może obniżyć jego rangę a także jakość świadczonych usług.</p> <p>III. Uwagi złożone przez Panią dr Jolantę Kolasińską – Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa:</p> <p>W ocenie konsultanta, propozycja umożliwienia prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej jest niebezpieczna dla jakości kształcenia zawodowego a w przyszłości świadczeń pielęgniarstwa realizowanych przez absolwentów kształconych w formie niestacjonarnej.</p> <p>Poza błędem pisarskim w art. 1 pkt 1 proponowanego brzmienia art. 54 ust. 4 został sformułowany tak, że wynika z niego, że studia niestacjonarne na kierunku pielęgniarstwo nie mogą trwać krócej niż studia niestacjonarne) co jak sądzę zostałyby poprawione, to w mojej ocenie już dopuszczenie do prowadzenia kształcenia w formie niestacjonarnej a ponad to wyrównania czasu trwania studiów niestacjonarnych i stacjonarnych bo taki jak sądzę jest zamysł projektodawcy, spowoduje obniżenie jakości kształcenia.</p> <p>Wymiar godzin kształcenia zawodowego, przeddyplomowego pielęgniarek jest wysoki, trudny do zrealizowania w okresie 3 lat w formie studiów stacjonarnych. Harmonogramy zajęć wskazują, że studenci są nadmiernie obciążeni koniecznością realizacji dużego wymiaru godzin tygodniowo przekraczającego średnio 50 godzin.</p>	<p>miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
--	--	---

W okresie 3 lat studiów stacjonarnych realizowanych jest 6 semestrów po 15 tygodni. Realizacja obowiązującego standardu- 4720 godzin w okresie 90 tygodni oznacza konieczność realizacji średnio 52,44 godzin tygodniowo. Już obecnie uczelnie część praktyk zawodowych realizują w okresie wakacji aby zmniejszyć w harmonogramach zajęć tygodniowe wymiary godzin. Przy pozostawieniu takiego samego obciążenia tygodniowego pracą w przypadku osób pracujących, tygodniowy wymiar czasu pracy to 40 godzin, realizacja harmonogramu zajęć tj. dodatkowych przeszło 50 godzin kształcenia stałaby się niemożliwa. Ponadto warto zwrócić uwagę na fakt, że osoby pracujące zawodowo mogą brać udział w innych formach swojej aktywności np. w kształceniu, poza czasem pracy co oznacza, że zajęcia musiały by być realizowane jako zajęcia w soboty i niedziele. Oznacza to konieczność realizacji powyżej 20 godzin dziennie w tych dniach. Taki harmonogram zajęć dla studentów byłby fikcją. Nie jest bowiem z punktu higieny pracy umysłowej możliwy do realizacji plan zajęć zawierający 20 godzinnych. Dodatkowo takie rozwiązanie nie miałoby nic wspólnego z dbałością o jakość kształcenia. Jako były członek KRASzM, wizytując szkoły na terenie Polski, miałam okazję zaobserwować próby tworzenia takich harmonogramów zajęć również w ramach dotychczasowych przepisów prawnych. Były one jednak krytycznie oceniane przez Krajową Radę. Jeżeli jednak zgodnie z prawem dopuszczymy do organizacji studiów niestacjonarnych na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo to można się spodziewać, że liczba uczelni, które podejmą próby kształcenia w formie niestacjonarnej wzrośnie.

Ponad to warto zwrócić uwagę na fakt, że również prowadzenie praktycznej nauki zawodu w dniach wolnych wiąże się z pogorszeniem jakości kształcenia ze względu na brak realizacji wielu procedur medycznych w tych dniach a zatem student nie będzie miał szansy w nich uczestniczyć. Wydłużenie czasu pracy powyżej 8 godzin dziennie również i w tym przypadku nie sprzyja rozwojowi umiejętności zarówno praktycznych jak i intelektualnych.

Reasumując uważam projekt zmiany ustawy w aspekcie wprowadzenia możliwości kształcenia w formie studiów niestacjonarnych pierwszego stopnia dla pielęgniarek i położnych za nie właściwy kierunek zmian .

Obowiązek zachowania 4600 godzin kształcenia zawodowego pielęgniarek i położnych jest zgodny z podpisanym przez Polskę w 1995 roku porozumieniem strasburskim w sprawie kształcenia. Czas trwania studiów powinien umożliwić osiągnięcie absolwentowi umiejętności wynikowych za niedopuszczalne oceniam zatem sugestie, że studia niestacjonarne pierwszego stopnia dla pielęgniarek i położnych mogłyby odbywać się w tym samym czasie co studia stacjonarne i trwać 3 lat.

IV. Uwagi złożone przez Panią mgr Beatę Marię Łabowicz – Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa chirurgicznego i operacyjnego:

Mając na względzie troskę o właściwą realizację usług zdrowotnych przez pielęgniarke i położne, a tym samym troszcząc się o poziom kształcenia, stwierdzam, że ewentualne wprowadzenie przedstawionych w projekcie zmian budzi dużo wątpliwości.

1) w chwili obecnej proponowane rozwiązanie nie jest stosowane masowo w

		<p>krajach UE, co może świadczyć o tym, że nie jest ono łatwym organizacyjnie przedsięwzięciem. Zawód pielęgniarki i położnej są zawodami samodzielnymi, o wysokiej odpowiedzialności, dlatego ważne jest, aby absolwenci charakteryzowali się właściwym poziomem wiedzy i umiejętności.</p> <p>2) zgodnie z wymogami, kształcenie na kierunku pielęgniarka/ położna wynosi co najmniej 4600 godzin, co w chwili obecnej stanowi bardzo duże tygodniowe obciążenie zajęciami studentów stacjonarnych (często zajęcia odbywają się w godzinach 8 – 20). Pytanie: W jaki sposób zorganizować takie zajęcia w trybie niestacjonarnym? Ile czasu będą trwały takie studia? Czy w związku z tym będą atrakcyjną ofertą?</p> <p>3) w uzasadnieniu jest mowa o tym, że występuje duże zainteresowanie podejmowaniem studiów przez przedstawicieli innych zawodów medycznych. W projekcie nie ma o tym mowy. Rozumiem, że studia niestacjonarne elementarne, przygotowujące do zawodu od podstaw, będą dostępne dla każdej osoby spełniającej kryteria kwalifikacyjne, co ma stanowić antidotum na braki kadrowe. W mojej opinii nie będzie to atrakcyjna oferta ze względu na długość trwania i wymiar godzinowy (oczywiście nie dopuszczam, żadnych odchyłeń programowych, ani godzinowych). Założenie, że wprowadzenie formy niestacjonarnej spowoduje napływ nowych kadr, a tym samym zminimalizuje zapaść spowodowaną niedoborami kadrowymi, uważam za zbyt optymistyczne. Wprowadzenie systemu niestacjonarnej kształcenia pielęgniarek i położnych na masową skalę, niesie ryzyko niewystarczającego przygotowania kadry pielęgniarskiej i położniczej. Dlatego też opinia na temat powyższego projektu jest negatywna.</p> <p>V. Uwagi złożone przez Panią mgr Katarzynę Salik - Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa epidemiologicznego: Odnosząc się do propozycji zmiany w projekcie ustawy w art. 54 ust.4 i art. 55 ust 1 w sprawie prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo w formie niestacjonarnej nie wpłynie na zainteresowanie tym kierunkiem studiów i nie zagwarantuje wzrostu liczby studentów oraz nie rozwiąże problemu braku pielęgniarek w systemie ochrony zdrowia. Stworzy natomiast duże zagrożenie obniżenia jakości opieki nad pacjentami w pomiotach leczniczych. Zwiększenie zainteresowania wykonywaniem zawodu pielęgniarki i położnej jest możliwe tylko poprzez poprawę warunków pracy i wynagrodzeń za ciężko i odpowiedzialną pracę. Zawód pielęgniarki i położnej jest zawodem zaufania publicznego, obligujący do profesjonalnego świadczenia usług medycznych w oparciu o szerokie i wszechstronne wykształcenie. Kształcenie pielęgniarek i położnych na studiach niestacjonarnych może spowodować obniżenie jakości kształcenia, obniżyć rangę zawodu, spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia społeczeństwa.</p> <p>VI. Uwagi złożone przez Panią mgr Dorotę Milecką - Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa pediatrycznego: Proponuje projekt odrzucić, ponieważ nauka zawodu pielęgniarki i położnej wymaga kształcenia stacjonarnego.</p>	
38	Wojewoda Małopolski	1. Konsultant Wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa przewlekłe chorych i	1. Uwaga nieuwzględniona

		<p>niepełnosprawnych dr n. o zdr. Iwona Malinowska-Lipień. Wątpliwości budzi możliwość rzetelnej realizacji kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo w formie niestacjonarnej. Według obowiązujących w Polsce standardów kształcenia na kierunku pielęgniarstwo, studia pierwszego stopnia obejmują minimum 4720 godzin zajęć i praktyk. Należy pamiętać, że istotnym elementem studiów na kierunku pielęgniarstwo są zajęcia praktyczne, dlatego są obawy co do jakości i możliwości uzyskania efektów kształcenia przy realizacji zajęć praktycznych i praktyk zawodowych wyłącznie w weekendy lub systemie wieczorowym.</p> <p>2. Konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa opieki paliatywnej – Anna Białoń-Janusz. W projekcie pojawił się błąd w pkt 1 art. 54 ust. 4, w ostatnim zdaniu zapisu jest dwa razy sformułowanie „w formie niestacjonarnej”.</p>	<p>Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położniczej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położniczej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p> <p>2. Uwaga uwzględniona</p>
--	--	--	---

		<p>3. Konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa chirurgicznego i operacyjnego – Anna Nowak. Zgodnie z programem nauczania oprócz zajęć teoretycznych w ramach nauki zawodu odbywają się zajęcia praktyczne w placówkach opieki stacjonarnej i niestacjonarnej. Placówki te w Polsce pracują w większości w przypadkach intensywnie od poniedziałku do piątku w godzinach 7-15, kiedy to studenci w największym stopniu mogą nauczyć się zawodu. Program kształcenia p[pielęgniarek obejmuje obszerny zakres materiału, dużą ilość godzin zajęć teoretycznych, praktycznych realizowanych w systemie zaocznym obciąża na tyle studenta, iż nie przyniesie to oczekiwanych rezultatów. W większości państw UE nie wprowadzono jednak nauczania w trybie niestacjonarnym.</p> <p>4. Konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa ginekologiczno-położniczego – dr n. o zdr. Dorota Matuszyk. Proponowane zmiany mają na celu wprowadzenie do systemu ochrony zdrowia innych profesjonalistów medycznych (ratowników medycznych, opiekunów medycznych) poprzez wprowadzenia kształcenia położnych na studiach pierwszego stopnia w systemie niestacjonarnym. Powstają obawy w kwestii jakości proponowanego kształcenia. Program studiów pierwszego stopnia na kierunku położnictwo obejmuje blisko 4800 godzin co daje w przeliczeniu na tygodnie w roku akademickim 40 godzin zajęć tygodniowo dla studenta. Osoby podejmujące kształcenie w formie niestacjonarnej oprócz studiowania pracują (około 40 godzin w tygodniu), co daje 80 godzin aktywności (zawodowej i dydaktycznej) w czasie co najmniej 3 lat. Tak duże obciążenie obowiązkami spowoduje, że efekty kształcenia z obowiązującego standardu kształcenia nie będą w pełni realizowane. Należy zaznaczyć, że integralną częścią programu studiów są zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe, które realizowane są w systemie weekendowym czy wieczorowym nie będą spełniać wymogów wynikających z konieczności realizacji zakładanych efektów kształcenia. W związku z tym, planowana zmiana w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej nie zapewnia możliwości rzetelnego i zgodnego ze standardami wysokiej jakości kształcenia położnych na studiach pierwszego stopnia w systemie niestacjonarnym.</p>	<p>3 i 4. Uwagi nieuwzględnione Zgodnie z projektem ustawy treści programowe studiów realizowanych w formie niestacjonarnej muszą być takie same jak treści programowe na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej. Ponadto, czas trwania studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej nie może być krótszy niż czas trwania studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i obejmuje liczbę godzin wymaganą dla studiów pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej. W związku z tym, uczelnia będzie zobowiązana zapewnić realizację studiów w formie niestacjonarnej, przy zachowaniu liczby godzin i minimalnego czasu trwania studiów wymaganego przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, tj. kształcenie musi trwać co najmniej 3 lata i obejmować co najmniej 4600 godzin kształcenia zawodowego, w tym kształcenie kliniczne musi stanowić co najmniej 1/2, a kształcenie teoretyczne co najmniej 1/3 wymiaru kształcenia. Dlatego też, zajęcia będą mogły być organizowane na uczelni np. w formie zjazdów 2 i 3 razy w miesiącu, w taki sposób, aby umożliwić naukę dla osób pracujących. Wówczas czas kształcenia na tych studiach będzie musiał zostać odpowiednio wydłużony, czyli będzie trwał dłużej niż 6 semestrów. Zgodnie z art. 166 ust. 2a. pkt 6 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.</p> <p>Ponadto, każda uczelnia, która chce prowadzić studia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, musi uzyskać akredytację Ministra Zdrowia. Minister Zdrowia podejmuje decyzję na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół Pielęgniarek i Położnych (KRASzPiP), zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. KRASzPiP ocenia, czy uczelnia ubiegająca się o akredytację dla kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo spełnia standardy kształcenia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2012 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 345), wizytuje placówki i sprawdza ich wyniki nauczania, żeby upewnić się czy szkoły spełniają standardy kształcenia. Standardy kształcenia dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo określają m.in. czas trwania studiów, minimalną liczbę godzin zajęć i praktyk, a także szczegółowe efekty kształcenia, które muszą być zrealizowane w 100% przez uczelnie - niezależnie od formy studiów.</p>
--	--	---	---

W celu realizacji obowiązku określonego w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia i w Biuletynie Informacji Publicznej. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie ww. ustawy.

Projekt ustawy dotyczący urlopu szkoleniowego został pismem z dnia 12 grudnia 2018 r. przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania (w terminie do dnia 21 grudnia 2018 r.).

W ramach opiniowania i konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosiły: Business Centre Club, Pielęgniarki Cyfrowe, Krajowa Rada Akredytacyjna Uczelni Medycznych (Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie - Samodzielny Publiczny Szpital Kliniczny Nr 2 oraz Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach), Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa psychiatrycznego, Porozumienie Zielonogórskie, Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych, Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Pediatrycznych, Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Epidemiologicznych, Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie, Związek Województw RP, Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego i Związek Powiatów Polskich. Pozostałe podmioty wskazane w OSR, do których przedmiotowy projekt został skierowany, nie zgłosił uwag.

Projekt ustawy dotyczący kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie niestacjonarnej został pismem z dnia 23 kwietnia 2018 r. przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania (w terminie do dnia 11 maja 2018 r.).

W ramach opiniowania i konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosiły: Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach, Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum Wydział Nauk o Zdrowiu, Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie, Collegium Medicum Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Warszawski Uniwersytet Medyczny, Krajowy konsultant w dziedzinie pielęgniarstwa geriatrycznego, Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa pediatrycznego, Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa, Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa przewlekle chorych i niepełnosprawnych, Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego, Kolegium Pielęgniarek i Położnych Rodziny w Polsce, Polskie Stowarzyszenie Pielęgniarek Pediatrycznych, Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie, Konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstw ginekologicznego i położniczego, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Opiekunów Medycznych Porozumienie Zielonogórskie Polskie Towarzystwo Położnych Klinika Intensywnej Terapii Kardiologicznej w Warszawie Ogólnopolskie Stowarzyszenie Instrumentariuszek Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Krośnie, Podkarpacka Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Przeworsku, Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Poznaniu, Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Lublinie, Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Zamościu, Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych, Naczelna Izba Aptekarska, Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych, Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego, Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego, Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Opolski Urząd Wojewódzki w Opolu, Wojewoda Lubuski, Wojewoda Dolnośląski i Wojewoda Małopolski. Pozostałe podmioty wskazane w OSR, do których przedmiotowy projekt został skierowany, nie zgłosił uwag.

Warszawa, 27 maja 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.621.2018/11/MM

dot.: RM-10-69-19 z 23.05.2019 r.

Pan Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Łukasz Szumowski
Minister Zdrowia